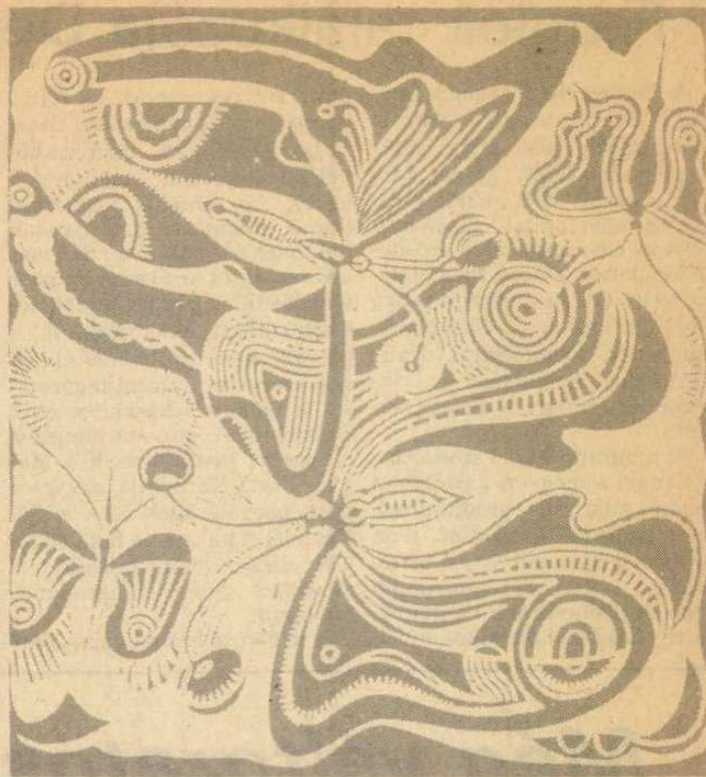

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A kongresszusi határozat szellemében

A tervteljesítés is része az érdekvédelemnek

Időarányos végrehajtás két területi szakszervezeti bizottságnál

Szakszervezetünk XII. kongresszusát követően a központi vezetőség intézkedési tervet készített a kongresszusi határozat végrehajtására. A területi szakszervezeti bizottságok saját feladatterveikben foglalmazták meg legfontosabb tennivalóikat. Elnökségünk soros ülésén áttekintette a Budapest vidéki és a Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságánál a feladattervek idő-

arányos megvalósulását, közép-pontban a posta és az igazgatóságok VII. ötéves tervi feladataival. A XII. kongresszus határozatából adódóan a területi szakszervezeti bizottságok feladatterveiben megfogalmazódik, hogy ma elsőrendű érdekvédelmi feladat a folyamatos termelés feltételeinek a szorgalmazása, a munkaakadályok feltárása, és javaslattevés a megoldására.

A főváros vonzáskörzetében...

A BUVIG TSZB területén 41 alapszervezetben 7500 szervezett dolgozó napi munkájával járul hozzá a tervfeladatok megvalósulásához.

Milyen segítséget adnak az alapszervezetek, a területi szakszervezeti bizottságok a gazdasági munkához?

A kiemelt távközlés-fejlesztési program feladataiból természetesen jó rész a BUVIG-ra is hárul. A területi szakszervezeti bizottság éppen ezért meghatározó feladatának tekinti az igazgatóság VII. ötéves tervének eredményes végrehajtását, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek szinten tartását, illetve szerény mértékű javítását.

A gazdasági munkát segítő tevékenység az elmúlt években minőségi változáson ment keresztül. Az éves terveket, terv-elképzeléseket a bizalmiak testülete egyre nagyobb felelősséggel, hozzáértéssel véleményezi. A tervcélok megfogalmazása előtt az szb-k, kszb-k, a végrehajtó egységek szakmai vezetőivel közösen javaslatot fogalmaznak meg a következő évi tervek összeállítására.

Jelentős szerep hárul a szakszervezet választott tisztségviselőire, akik felhasználnak valamennyi demokratikus fóru-

mot a feladatok ismertetésére és a dolgozók mozgósítására. Kezdeményezői, szervezői a szocialista munkaverseny-mozgalomnak, ezzel is segítve a szűkebb kollektíva, valamint az igazgatóság gazdasági érdekét.

Az igazgatóság 1986-os eredményeinek az is hangsúlyt ad, hogy ez az év volt az ötéves terv kezdő éve. A postaszerv gazdasági eredményei kedvezően alakultak. Az összes bevétel a tervezettnél 6,7 millió forinttal magasabb lett. A többletbevétel elsősorban a posta-, a hírlap- és a pénzközlési szolgáltatásban jelentkezett. A költségeknél sikerült 2,1 millió forintot megtakarítani, így az eredménytervet 8,8 millió forinttal túlteljesítette az igazgatóság. A minőségi mutatók túlnyomó többsége teljesült.

A körzeti hivatali rendszer kialakításával egy időben megalkultak a körzeti szakszervezeti bizottságok. Az évindító értekezletek, szb-k, kszb-k beszámoló taggyűlései kiemelten foglalkoztak az 1987. évi tervvel, annak teljesíthetőségével. Komoly szervezőmunkát igényelt az állomásbekapcsolási terv teljesítése, az induló beruházások műszaki megalapozottsága, összhang a hálózat és központ kapacitása között, valamint ezek átadásának egyidejűsége.

Mindezek megvalósítását komoly mértékben segíti a szocialista munkaverseny-mozgalom. Az 1986. évben a feladatokhoz igazodott a munkaverseny-szabályzat, és ebbe több olyan új elem került, ami a verseny-mozgalom fellendülését szolgálja, így például a mozgalomra fordított összeg emelése, a különböző címért brigádok magasabb anyagi elismerése, valamint új kitüntetések rendszeresítése. A brigádok vállalásaikat egyre konkrétabban a helyi feladatok ismeretében teszik meg. Rugalmas gyakorlat is megfogant, ugyanis szinte valamennyi brigád év közben módosítja vállalását, és újabb teljesítésekkel segítik a hivatal, üzem gazdasági munkáját.

A területi szakszervezeti bizottság a szakmai vezetéssel közösen, hosszú távú bérpolitikát fogadott el a VII. ötéves tervre. A bérpolitika támaszkodott a

Magyar Posta ez irányú elképzeléseire, valamint a kongresszusi határozatban megfogalmazott bér- és jövedelmi követelményekre. A kezdő bérek emelésével sikerült elérni, hogy 1987-ben 3000 forintnál kevesebb bért — kezdő dolgozónak sem adnak.

Az éves szociálpolitikai tervben egyre bővülő új, sajátos üdülési lehetőségek szerepelnek. A tszb az alapszervezetek oktatási tervében kiemelten szerepeltette az üdültetési tevékenység demokratizmusát. A tszb tapasztalatai szerint az üdülési lehetőségek szélesítése szabályszerűen történik.

Az ifjúsági tagozatok 1986. december 15-éig 39 alapszervezetben megalakultak. A legtöbb alapszervezetnél megfelelő hatásköröket kaptak. A tszb segítette az alapszervezeteknél a tagozatok jog- és hatáskörének kialakulását.

Az 1987. évi lakásépítési keret odaítélése alapos előkészítő, elemző és javaslattevési joggyakorlást követelt. Ebben a munkában részt vettek az ifjúsági tagozatok is.

Az 1985-ös választások után, mivel a tisztségviselők egyharmada kicserélődött, indokolt volt közvetlenül a választások után gyorsfelkészítőt tartani.

...és Kelet-Magyarországon

A Debreceni Postaigazgatóság területén 34 alapszervezet van, 8882 szervezett dolgozóval. A feladattervben meghatározott célok itt is hasonló csomópontok köré tömörültek, mint a BUVIG-nál. Ugyanakkor a két igazgatóságot — a célok azonosossága ellenére — nem lehet egyforma szempontok szerint összehasonlítani és értékelni, örökölt adottságaik, és ezt hordozva jelenlegi helyzetük miatt sem.

A Debreceni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága tevékenységének középpontjában a belső demokratizmus kiszélesítése, a végrehajtó szervek önállóságának növelése állt. E cél megvalósításáért 1990-ig éves bontású feladattervben határozták meg azokat a témákat, amelyekkel kiemelten kívánnak foglalkozni.

Többek között célul tűzték ki: O a postaigazgatóság tervének minden szolgálati helyre történő lebontását, a tervek teljesítésének féléves, éves értékelését;

O alapszervezeti, illetve bizalmi szintig az előző év munkájával összefüggően a vezetői tevékenység véleményezését;

O az elosztásban a teljesítmények és a keresetek közötti összhangot;

O az igazgatóság értelmiségének helyzetelemzését a kv határozata alapján;

Az alapszervezetek javaslatai alapján elkészített beiskolázási terv szerint a tisztségviselők képzése a különböző szervezeti keretekben folyamatos.

A tszb instruktori hálózata megfelelően működik, a kv- és a tszb-tagok rendszeresen részt vesznek az alapszervezeti rendezvényeken. Az alapszervezetek munkájában az utóbbi időben erősödött az egyes embekekkel, kisebb csoportokkal való nagyobb törődés. Az alapszervezetek és a tszb között megvan és működik a kétirányú információ. Ezt hatékonyan segíti a rendszeresen megjelenő tszb-tájékoztató. Így a tagságnak gyors információja van a testületi ülések témáiról, a területi eljárások tapasztalatairól.

A szocialista brigádok kulturális vállalásaiknál mind többen elhagyják a sablonos formákat, a látzatvállalásokat. A színvonal-emelkedést mutatja, hogy több brigád különböző országos vetélkedőknél dobogós helyezést ért el.

A tapasztalatok szerint összegezhető: a feladatterv időarányos része teljesült. A munkahelyi demokratikus fórumok egyre érdemibb munkája, a dolgozók és vezetők közös akarata biztosíték a tervfeladatok teljesítésére.

O a munkaverseny-mozgalom áttekintését, szükség esetén változtatását.

Mit sikerült ezekből megvalósítani?

A tervcélokat megtárgyalták, de teljesítéséért igencsak mozgósítani kell az igazgatósági tartalékokat. Ugyanis a már említett régmúlt elmaradásainak felszámolása még ma is folyamatban van, és ez nem kis próbatétel elé állítja a dolgozókat.

A postaforgalomban mintegy száz életveszélyesnek, illetve műszaki és forgalmi szempontból alkalmatlannak minősített hivatal van. Ugyancsak sürgető feladat a távbeszélő-állomások és -hálózatok fejlesztése. E célból a saját üzemeknél 1987-ben mintegy 8 százalékos termelékenységjavítással számolnak, valamint a saját kivitelezésű hálózatépítés és szerelési tevékenység 35 százalékos árbevétel-növekedését tervezik.

A vezetők tevékenységének véleményezésében jelentős eredményeket értek el. A gazdasági vezetők kezdik fedezni azt a segítő szándékot, amely a vezetői véleményezésben rejlik. Igaz, ezen a területen vannak még hiányosságok, melyek részben a tisztségviselők gyakorlatlanságából, részben félelemből adódnak.

Az élet- és munkakörülmények fontos tényezője a bérezés

és az anyagi ösztönzés. A területi szakszervezeti bizottság folyamatosan figyelemmel kíséri a bérek és jövedelmek arányát, az igazgatósági bérpolitika megvalósítását. Az átlagbérek a VII. ötéves terv első évében 7,2 százalékkal, míg az átlagkeresetek 6,2 százalékkal növekedtek. A százalékos arány ugyan megfelel a postai átlagnak, de az igazgatóság a maga 66 092 forintos bérszínvonalával az utolsó helyen áll az igazgatóságok között.

A dolgozók lakásgondjainak megoldásában komoly segítség a kamatmentes kölcsön és a térítésmentes támogatás. 1986-ban 129-en részesültek kölcsönben, összesen több mint 12 millió forint összegben. A lakástámogatási kölcsönök odaítélésénél egyre nagyobb feladat hárul a szakszervezeti bizalmiakra. Az elkövetkezőkben valószínűleg nem lehet minden igényt kielégíteni, így nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy munkája, magatartása alapján kinek adjanak kölcsönt.

Az üdültetésben mérsékelt előrelépés volt. Jelenleg épül és 1988-ra elkészül a Nagyverdőben a postás üdülőotthon. Az új — szocialis, kulturális célt szolgáló — épület, mely a postás dolgozók körében nyitott házként fog üzemelni, a felszabadulás óta az első ilyen jellegű beruházás.

Az igazgatóság értelmiségi rétegének helyzetét a helyszínen tárgyalta meg szakszervezetünk elnöksége. Az elnökség megállapítása szerint az 1983-as központi vezetőségi határozat óta történt előrelépés. Igaz, ehhez hozzájárult az is, hogy az eltelt időszakban a postán jelentős változások indultak meg szemléletben, gondolkodásban.

Az elnökség megbízta a területi szakszervezeti bizottságot, hogy a szakmai vezetéssel közösen alakítsa ki a legmegfelelőbbnek tartott módszert és fórumot, amelyen rendszeresen, az értelmiséggel közösen foglalkoznak a régi feladataival, szellemi kapacitásuk még hatékonyabb hasznosításával, élet- és munkakörülményeik javításával.

A termelést segítő tevékenység jelen körülmények között a területi szakszervezeti bizottság legmeghatározóbb feladata. A termelés segítése elsősorban a munkaverseny-mozgalom útján valósul meg. Az igazgatóságnál 382 brigád dolgozik 3434 fővel. A brigádok eredményesen vettek részt az újítómozgalomban is. Feladatul tűzték ki az egy brigád, egy hasznosított újítás megvalósítását. Az újítómozgalomban postaszinten is kiemelkedő eredményeket ért el az igazgatóság 1986-ban. 246 beadott újításból 112-öt hasznosítottak, melyek 585 000 forint eredményt hoztak.

Az országos újítási versenyben 1985-ben első, 1986-ban második helyezést ért el az igazgatóság. Mindezen eredményekhez jelentősen hozzájárult a szakszervezeti újítási bizottság munkája, illetve kezdeményezései. Többek között minden év szeptemberében újítási hónapot szerveznek. Az ekkor benyújtott újítási javaslatokat külön értékeli. Az 1986. évi újítási hónapban 64 újítást nyújtottak be, melyekért 60 583 forint újítási díjat fizettek ki. A gépjármű-szállítási üzemnél 1986. decemberében ötletnapot rendeztek. Itt 25 ötletet nyújtottak be, melyből 22-t elfogadtak. A benyújtók részére összesen 10 000 forintot fizettek ki.

*

A felsorolt feladatok ellátásához a konkrét munka végzésén és ellenőrzési joggyakorlatán kívül hogyan járult hozzá a szakszervezet?

Elsődleges és meghatározó szerep jut az agitációs és propagandamunkának, amelyhez elengedhetetlen a megfelelő információ. Talán meg is fordíthatnánk a sorrendet, mert csak megfelelő ismeretek birtokában lehet agitációt kifejteni. Ezért lényeges és elengedhetetlen, hogy a szakszervezet a maga zárt és egyben szinte valamennyi dolgozót magában foglaló szervezeti rendszerén keresztül minél gyorsabban és közelebbről juttassa el azokat a feladatokat, amelyek a posta, a szakszervezet előtt állnak. Ugyanilyen lényeges, hogy ezen a rendszeren keresztül hasonló gyorsasággal jussanak el az információk a szakmai és szakszervezeti vezetőkhez.

Mi szükséges ehhez? Sok, jól felkészült, kellő ismerettel és az új iránti fogékonysággal rendelkező szakszervezeti tisztségviselő. Olyanok, akik bírják dolgozóitásaik bizalmát. Szükséges továbbá, hogy ezek a tisztségviselők tudják és értsék a kitűzött célokat, azonosulni is tudjanak azzal, és rendelkezzenek akkora befolyással munkatársaik körében, hogy érvelni és meggyőzni is tudjanak.

Nélkülözhetetlenek végül mindazok a postás dolgozók, akik meg akarják valósítani legjobb tudásuk és ismereteik szerint a kitűzött célokat. Átérzik felelősségüket munkájukkal és a kollektívával szemben. Ha ebből a rendszerből valahol egy, esetleg több tényező hiányzik, akkor sajnos a szakszervezeti tisztségviselők munkája sokkal nehezebb, de még mindig nem reménytelen az a munka, amit a megnyerés, azonosulás céljából kifejtjenek. Azzal együtt, hogy elismerjük, mely szerint: csak az egyébként is tevékeny emberek lehet mozgósítani a közös célért.

Barabás Györgyi
Meszlényi Ferenc

A TARTALOMBÓL:

Jelentkezik
a jogsegély 3. o.

Időszerű
kérdések 3. o.

Riportok,
portrék 4—5. o.

A rehabilitációról
6. o.

Tiszta szívvel
irodalmi
vetélkedő 7. o.

Fiatalok találkozója Debrecenben

A Debreceni Postaigazgatóság KISZ-bizottságának kezdeményezésére első ízben szervezték meg 1987. június 5-től 7-ig a postás KISZ-fiatalok országos találkozóját. Elsőrendű célja az élő kapcsolatok erősítése és a közös gondok megvitatása volt. Az eseménysorozatra Pécsről, Sopronból, Miskolcra, Szegedről, Budapestről, Nyíregyházáról, Szolnokról és Debrecenből mintegy 70 fiatal érkezett.

A program 5-én városnézéssel, majd a megyeri kastélyban vidám kulturális programmal, ismerkedéssel kezdődött. 6-án az aktivisták autóbusszal az állóhegyi szabadidőcentrumba utaztak (Debrecenről 14 kilométerre található.) Szombaton déli

után *Bényei Sándor*, a KISZ városi bizottságának első titkára tartott előadást, majd ezt követően fórumra, ötletbörzére került sor, ahol a postásokat érintő gondokat és a fiatalok helyzetét vitatták meg. Szó volt a szerződéses közösségi munkavállalásról, a postásfiatalok továbbtanulási lehetőségeiről, a pályakezdés problémáiról, a szakszervezet ifjúsági tagozatáról, a fiatalok lakáshelyzetéről. Számos ötlet, javaslat hangzott el: ezeket továbbítottuk a Magyar Posta Központja, az egyes postaigazgatóságok és a KISZ KB felé. A fórumot a fiatalok izlése alapján hangulatossá tett táborban vidám programmal folytattuk.

A találkozó három napja alatt

volt lehetőség sportolásra, beszélgetésre, sütésre, főzésre, hiszen a találkozó résztvevői saját maguknak készítették el a reggelit, ebédet és a vacsorát.

Összességében megállapítható, hogy a jó hangulatú találkozó elérte célját, hiszen bebizonyosodott, hogy szükség van az állandó információcserére, és ennek egyik módja lehet az ilyen országos találkozó. A tábor szervezésekor titkon arra gondoltunk, hogy ezzel szeretnénk egy sorozatot elindítani, minden évben más postaigazgatóság szervezze meg a találkozót.

1988-ban a Miskolci Postaigazgatóság KISZ-bizottsága lesz a házigazda.

Illés László

Még változatosabban!

Olvasó-szerkesztő találkozóra utaztunk június 18-án Kecskemétre. A szerkesztőség meg akarta mérni önmaga munkáját, annak hasznosságát, s közvetlen véleményeket, javaslatokat várt az olvasóktól. A megbeszélésre a város, illetve a megye különböző postaszerveitől *Rostás Sándor* hivatalvezető, szerkesztő bizottságunk tagja 22 dolgozót, olvasót hívott meg. Voltak közöttük kézbesítők, felvevők, kishivatal-vezetők, műszerészek, tisztviselők.

Elsőként a lap szerkesztő bizottságának elnöke, *Megyeri László* kv-titkár adott rövid tájékoztatást a Postás Dolgozó céljáról, feladatairól, kiemelve az információ gyorsaságának fontosságát. Ezt követően e sorok írója, a lap felelős szerkesztője röviden ismertette a szerkesztés folyamatát, az újság szerkesztési felépítését, s a szerkesztőség konkrét munkáját és szervezetét.

A tájékoztatókat követően szinte valamennyi résztvevő véleményt nyilvánított lapunkról. Többen szóltak arról, hogy örömmel olvassák a rendszeres időközönként jelentkező rovatok írásait, mint például az Időszórú kérdéseket, a Jelentkezők

a jogsegélyt, a levelezési rovatot: a Kedves Postás Dolgozó!

A lap az utóbbi időben színesebb, változatosabb anyagokat közöl mint régebben; még mindig sok azonban a hosszadalmas, kevésbé olvasható ismertető. (A tagság egészét érintő kérdésekkel természetesen a jövőben is köteleességünk foglalkozni, hiszen lapunk a zárásáig követő 12 napon belül 37 500 példányban kerül az olvasókhoz. Így ezzel eleget tudunk tenni a gyors és széles körű tájékoztatás követelményeinek.)

Néhányan új rovatokat javasoltak a lapba: foglalkozunk például többet a Magyar Posta Központja és a Postások Szak-

szervezete közötti vitákkal, megbeszélésekkel, vagy indítunk divattájékoztatót, háztáji rovatot. Az eddigieknél is többet foglalkozunk jól dolgozó személyekkel, kollektívakkal.

Igen hasznos volt az a vélemény, hogy a 6. oldalán közölt, általában egy-egy témát „kivesző” cikkek bizonyos idő (fél-egy év) elteltével térjünk vissza, hogy az ott felvetett kérdésekre.

Kérték, hogy — mivel a postán megjelenő lapok közül ez a legfrissebb és a legnagyobb példányszámú — rendszeresen foglalkozzunk a VII. ötéves tervi feladatok mindenkori helyzetével, s az egyéb nagyobb jelentőségű szakmai feladatokkal.

A kecskeméti találkozón részt vevők érdeklődése, aktivitása és a javaslatok arra ösztönözték a szerkesztőséget, hogy a jövőben rendszeres időközönként szervezzen ehhez hasonló kötetlen megbeszéléseket, amelyeken a legérzékenyebbektől kap közvetlen és őszinte véleményt. Ez mindkét félnek érdeke, hiszen az a cél, hogy a lap minél változatosabb, érdekesebb legyen, és minél több postás dolgozó olvassa.

Mezőfi László

Tudásgyarapításra bizalmivételkedő

Az 1986/87. évi oktatási tervünk tárgyalásakor a területi szakszervezeti bizottság hangot adott annak, hogy ha a Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság területén a szakszervezeti oktatás színvonalát javítani kívánjuk, akkor olyan új formákat kell keresnünk, amelyek ösztönözték a résztvevőket az ismeretanyag elsajátítására. Fontosnak tartottuk annak megállapítását is, hogy a tisztviselők ismereteiben hol vannak hiányosságok.

Mivel a mozgalmi munkában a bizalmi munkát meghatározó szerepük van, a tszb-úgy határozott, hogy elsőként a bizalmi oktatásban kell új formákat keresnünk.

Szőke István, a tszb kultúrfelelőse fogalmazta meg és java-

solta azt, hogy a bizalmi felkészülésükről és rátermettségükről oldottabb formában, játékos vetélkedő keretében adjanak számot.

Az ötletet az alapszervezeti titkárok lelkesen fogadták, a bizalmi felkészítése során következtetésben követelték meg az oktatáson való részvételt, és nagyobb figyelmet fordítottak felkészítésükre is.

A vetélkedőt két fordulóban bonyolították le. Az első fordulón — alapszervezeti szinten — 159 bizalmi és tisztviselő — 3 fős csapatokban — mérte össze tudását.

A Bizalmiak zsebkönyvéből, a Magyar Szakszervezetek Alapszabályából, a Postások Szakszervezetének Működési

Szabályzatából összeállított kérdések köré a tszb-szintű, második fordulóra bővítettük a kollektív szerződésből, annak függelékéből, valamint a munkaverseny szabályzatából feltejtett kérdéseket.

Az érdeklődésre való tekintettel a döntő kérdéseit utólag megküldtük az alapszervezeteknek.

Az oktatási év értékelése során a területi szakszervezeti bizottsági tagok és az alapszervezeti titkárok kiemelten foglalkoztak a vetélkedő sikerével, annak visszhangjával, és hangot adtak annak a véleményüknek, hogy a reszortfelelősöknél is lehetne ezt a formát alkalmazni.

A szoros eredmény is azt mutatja, hogy a vetélkedőnek csak nyertese volt. A felkészülés során valamennyi bizalmi és oktató tanult, hiszen számos új ismeretre is szert tettek, amely alapot ad érdekvetelmi tevékenységünk magasabb színvonalú ellátásához.

K. E.

Változatosabb formák a szakszervezeti oktatásban

Véget ért az 1986/87-es tanév, így az alapszervezeteknél is befejeződtek a szakszervezeti oktatás különböző formái. A legtöbb helyen már összegezték is az oktatási év tapasztalatait, s ezeket figyelembe véve alakítják ki a következő év feladatait.

Ha a most lezárult oktatási évet sommásan értékeljük, elmondhatjuk, hogy kisebb zökkenők ugyan voltak: így a zord időjárás miatt elmaradt a januári közgazdasági-felelősi tanfolyam; nem sikerült teljesen megvalósítani, hogy az alapszervezeteknél a tagság politikai oktatása, a bizalmiak, a szocialista brigádvezetők oktatása, valamint a területi szakszervezeti bizottságoknál szervezett tisztviselői továbbképzések kizárólag munkaidőn kívül legyenek megtartva. Mindezek mellett összességében eredményes évet zártunk.

Az elkövetkező időszakban változatlanul szükség van a tisztviselők oktatására, a szakszervezeti feladatok önálló, eredményes ellátására való felkészítésükre, s ugyanígy szükség van a szakszervezeti tagság oktatására. Szükséges, hogy megismerjék és megérték a napjainkban végbemenő változásokat, a gazdaság megélénkülését szolgáló kormányprogramot, és az ennek megvalósítását segítő szakszervezeti feladatokat.

Az új oktatási évben még inkább törekedni kell a munkaidő védelmére. Ezért a szakszervezeti oktatásban is keresni kell a munkaidő kímélését megvalósító oktatási formákat, és nagyobb hangsúlyt kell kapnia az egyéni felkészülésnek, az irányított tanulásnak.

Feladatterv alapján

Mit kell tudni az 1987/88-as oktatási évről? A SZOT vonat-

kozó határozatainak figyelembevételével elkészült a következő oktatási év feladatterve, amit szakszervezetünk elnöksége megvitatott és jóváhagyott. A feladattervben megfogalmazták a tartalmi célok, továbbá meghatározták a konkrét feladatokat is, az alapszervezetek, a tszb-k és a kv osztályai részére.

A tagság és a tisztviselők oktatásában a következő évben lényeges változás nem lesz. A tagság politikai oktatása a „Szakszervezeti Iskola”, az „Időszórú kérdések” és a „Szakszervezeti Vitakör” keretében lesz.

A Szakszervezeti Iskola és a Vitakör változatlan tematikával és a szükséges kiegészítésekkel módosított tananyaggal segíti a tagság képzését, míg az Időszórú kérdések tanfolyama az időszórússág követelményeinek megfelelően változó témákat dolgoz fel. Természetesen a témák feldolgozását új tananyag segíti. A szakszervezeti bizottságok — a központi témajavaslatok és ajánlások alapján — önállóan alakítják ki a tanfolyamok konkrét tartalmát.

A propagandisták felkészítése az előző év gyakorlata szerint vidéken az szmt-k és a tszb-k, Budapesten a kulturális, agitációs és propagandaosztály és a tszb-k által szervezett felkészítőkon történik. A tisztviselők oktatásában alapszervi szinten történik a bizalmiak képzése, melynek tematikáját az igények ismeretében a szakszervezeti bizottság határozza meg. A tematika kialakítását bi-maajánlással, az egyes témák feldolgozását postai vonatkozású kiegészítő anyagok megalapításával segítik a kv osztályai.

A területi szakszervezeti bizottságok szintjén történik az szb-tagok — a különböző reszortfeladatot ellátó tisztviselők — továbbképzése. Ebben az évben kiemelt figyelmet kell fordítani az ifjúsági tagozatve-

zetők képzésére. A továbbképzések témáinak összeállításánál kérjük, vegyék figyelembe a kv osztályai által javasolt témákat.

Új kísérlet, a levelező oktatás

A központi vezetőség által szervezett tanfolyamokon az szb-titkárok továbbképzése, illetve az alapképzésben nem részesült tisztviselők képzése történik. Az új oktatási évben kísérletképpen megszervezzük Budapesten az szvb-elnökök részben levelező tanfolyamát és az szb-titkárok levelező tanfolyamát.

Mindkét tanfolyami forma a hallgatók folyamatos felkészülését feltételezi. Ebben az oktatási formában a résztvevők a konzultációkon kapott útmutatások alapján önállóan, tanfolyamból és szakirodalomból képzik magukat. Meghatározott konzultációs napokon pedig a nyitott kérdések, gondok megbeszélésére, véleménycserére nyílik lehetőség. A levelező tanulás nem tekinthető könnyű képzési formának, hiszen a tanulótól akaraterőt kíván, hogy a mindennapi ellenőrzés nélkül is rendszeresen átvéggyék a beütemezett anyagot. A tanfolyam sikere a hallgatók rendszeres felkészülésén kívül a jó előkészítéstől és a konzulensek munkájától függ.

Az 1987/88-as oktatási évre vonatkozó, konkrét feladatokat tartalmazó oktatási tervet az Elnökségi tájékoztatóban megjelentetjük, s valamennyi alapszervezethez eljuttatjuk. Kérjük, hogy az oktatási terv alapján — az alapszervi rész szem előtt tartásával — a helyi körülmények és sajátosságok figyelembevételével határozzák meg a feladataikat, teremtsék meg az oktatás feltételeit, s jó előkészítéssel segítsék az oktatási feladatok sikeres megvalósítását.

Berze Ferencné

Az elnökség tárgyalta

Rehabilitáció — beszámolók — munkatervek — munkaidőalap

A Postások Szakszervezetének Elnöksége július 1-jén tartotta ülését, amelyben megvitatatta a Magyar Posta területén foglalkoztatott megváltozott munkaképességű dolgozók helyzetét, illetve foglalkoztatási lehetőségeinek bővítését.

Jelenleg a postán 811 megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztatnak. A nagyobb településeken úgy ítélték meg, hogy alkalmazásuk elegendő. A kisebb helységeken elhelyezésük már gondot okoz. (Külön cikkünk a 6. oldalon. A szerk.) Az elnökség a rehabilitációs munkahelyek növelése, illetve a postaszervek egymás közötti koordinálásának fokozására javasolta a tszb-knek és az szb-knek, hogy vizsgálják felül ez irányú tevékenységüket.

Ezt követően az elnökség a XII. kongresszus határozatának végrehajtására készített feladatterv időarányos végrehajtását elemezte a Budapesti vidéki és a Debreceni Postaigazgatóság területén (cikk az 1. oldalon), majd a beszámoló taggyűlések tapasztalatait összegezte. Ennek keretében külön vizsgálta a Miskolci Postaigazgatóság és a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság területén a taggyűlések tapasztalatait.

Az elnökség megbízta a területi szakszervezeti bizottságokat, hogy az igazgatóságok szakmai vezetőségeivel közösen vizsgálják meg a beszámolók során felszínre jött gondokat,

mert a legtöbb esetben helyi intézkedés szükséges megoldásukhoz.

Az elnökség ezután a vezetőszerkesztő II. félévi munkatervét vitatta meg, mely a megszokottól sokkal kevesebb előre tervezett programot tartalmaz. Ennek az az oka, hogy a második félévben mind a szakszervezeti vezetőszerkesztő, mind a területi bizottságoknál és az alapszervezeteknél is több olyan rendkívüli napirend várható, amely az új adórendszerrel függ össze.

A munkaidő jobb kihasználását, a munkafegyelmek fokozását remélhetőleg már mindenki éli, tapasztalja saját munkahelyén, ugyanis június 2-án már elnöki értekezlet tárgyalta. Az ott elfogadottakról, a további intézkedésekről, illetve a postával szembeni népgazdasági, lakossági kiszolgálási igényekről adott tájékoztatást az elnökségnek dr. Pásztor Tamás, a munkagazdasági szakosztály vezetője. Az elnökség tárgyalta a gazdasági vezetés tervezett intézkedéseit, illetve azt, hogy a megadott kereteken belül a helyi szervekre bizza a nyitva tartási rendek kialakítását.

Az elnökség végezetül elfogadta a szakszervezeti tisztviselők és a tagság 1987/88. évi oktatási feladattervét, majd felmentési és kitüntetési javaslatokban döntött.

B. Gy.

Angol vendégek hazánkban

Ivan Rowley országos titkár vezetésével június 11. és 18. között hazánkban tartózkodott az angol Hírközlési Dolgozók Szakszervezetének (UCW) 3 tagú küldöttsége. Látogatásuk célja szakszervezetünk tevékenységének, a postás dolgozók munkakörülményeinek, szociális, kulturális ellátásának tanulmányozása volt.

A vendégek tájékoztatást kaptak hazánk gazdasági, politikai kérdéseiről, a magyar szakszervezeti mozgalmáról, a Magyar Postáról, a Postások Szakszervezetének munkájáról. Ismerkedtek az alapszervezeti és a területi szintű szakszervezeti tevékenységgel is. Meglátogatták a Heves Megyei Távközlési Üzemet, Eger 1, Szolnok 2 postahivatalokat és a budapesti Postás Művelődési Központot. Tapasztalataikról nagyon kedvezően nyilatkoztak. Elismeréssel szóltak a postás dolgozók szociális ellátottságáról, a szakszervezeti szervek kulturális, sport- és üdültetési tevékenységéről.

Nagy-Britanniában a postai és a távközlés gépesítettége jóval magasabb mint nálunk. A modern technika alkalmazásából eredően egyre több postás dolgozó veszíti el munkahelyét. Társzervezetünk harcol a munkanélküliség ellen, oktatásokat, tanfolyamokat szervez a dolgozók átképzésére.

K. J.

Telefonhelyzet — a tervezők szemével

Lapunk áprilisi számában a VII. ötéves tervi fővárosi telefonfejlesztés feladatairól, gondjairól számoltunk be. Szerettünk volna akkor egy szélesebb mezőben vizsgálódva a megvalósításért felelős szakembereket megszólaltatni. Szándékaink szerint bemutatuk volna a tervező, a beruházó, az új technikát meghonosító, az építő és a későbbi üzemeltető szemszögéből is ugyanazt a közös gondot, erőfeszítést. Az akkori interjú rajtunk kívül álló okok miatt csonka maradt, hiszen csak a TIG és a Posta Építési Üzem vezetői nyilatkoztak. A helyzet azóta javult, a cikk megjelenése után megkereste szerkesztőségünket a POTIBER vezetése és kifejezte nyilatkozási készségét. Nem szerepel a mostani írásban sem a PKI igazgatójával tervezett beszélgetés. Dr. Sallai Gyula igazgató úgy tájékoztott, hogy az intézet készül a digitális technika fogadására, sőt július 1-jével újabb szervezetmódosítás következtében létrejött a PKI kebelén belül a digitalizálási főmérnökség, amely a jövőd feladatokat elvégzésére hivatott. A külföldi partnerekkel való licenctárgyalások azonban nem fejeződtek be, ezért teljes képet még nem kaphatna az olvasó. Munkatársunk fölkereste viszont a POTIBER vezetőit, és dr. Auer Richárd igazgató, Frindt Antal igazgatóhelyettes és Erdős Róbert szakszervezeti titkár készséggel állt rendelkezésünkre.

(A szerk.)

Nincs könnyű helyzetben a Posta Tervező és Beruházó Intézet. Ha belegondolunk abba, hogy a megnövekedett fejlesztési lehetőségek soha nem látott tempót kívánnak a dolgozóitól, hogy nem csak Budapest, hanem az egész ország telefonépítésének tervét ők készítik, ezt könnyen beláthatjuk. Ugyanakkor speciálisan képzett tervező szakemberekre van szükség e munka ellátásához, de szakembert találni ehhez nem könnyű. A telefon fejlesztésének VII. ötéves tervi mértékét csak 1987 elején rögzítették, hiszen a korányszintű tárgyalásokon ekkorra vált véglegessé a ráfordítható pénzmenyiség, ekkor indulhatott meg a tényleges tervezési munka.

— Az intézet hosszú ideig maga sem tudta, hányadán is áll — kezdi a beszélgetést Frindt Antal igazgatóhelyettes. — De a múlt év végétől létezik a Posta Építési Üzemmel és a TIG-gel egy egyeztetési rendszer, amelyben szinte naponta tájékoztatjuk egymást a dolgok állásáról. Ezért is érthet-

tetlen az intézetre való mutogatás. Mi már egy januári vezetői értekezleten az érdekeltek elé vittünk egy ütemtervet, amely a tervellátottság folyamatát foglalta magába, és ott, akkor senkinek nem volt ellenvetése. Tudjuk persze, hogy az ideális az lett volna, ha az előző év októberében, novemberében százszázalékos tervezés lett volna, de ez ebben a helyzetben lehetetlen volt. Ugyanez az értekezlet döntött a szakaszos tervellátás mellett, sőt a csúszás miatt szakaszos és párhuzamos tervezés is folyik, ami azt jelenti, hogy az előkészítéssel együtt futnak a kivitelezési tervek is.

— Nem kevés kockázatot vállal ezzel az intézet, hiszen egy olyan folyosóba kell bemennie, amelynek nem látjuk a végét — kapcsolódik a gondolatkörhöz Erdős Róbert. — A tervek jóváhagyása, az anyag megrendelése és biztosítása, a beruházási alapokmányoknak és a tanácsi engedélyeztetésnek végigfuttatása a szokásos adminisztrációs úton két hónapig tart, jó esetben. Úgy végezzük tehát a munkánkat, hogy nincs jóváhagyva a műszaki ellátottság terve, és a nagy egész ismerete nélkül nem látjuk át a teljes folyamatot. De a kivitelezőknek is tudniuk kell, hogyan ütemezzék a munkájukat, és ha gyorsítunk, akkor mindenkinek kockázatot is kell vállalnia, rugalmasan kell alkalmazkodnia az új helyzethez.

— Jelenleg tehát hogyan áll a budapesti tervellátottsági szint, milyen a mai helyzet? — kérdezem dr. Auer Richárdtól, az intézet vezetőjétől.

— A három budapesti postaszerv április 16-án pártbizottsági egyeztetésen vett részt. Ezen megállapítottuk, hogy a készült 68 százalékos. A helyzet azóta is javult, és ebben nem csekély szerepe van az egyre javuló személyes kapcsolatoknak, egymás munkája alaposabb ismeretének. Tudjuk, hogy mikor mit kell tennünk, és a kollektív bölcsesség módszerével rendezzük a problémákat.

— Mégis mekkora feladat vár az intézetre és hogyan lehet biztosítani a soha nem tapasztalt nagyobb munkához a feltételeket?

— A VII. ötéves tervben intézetünknek 20 milliárd forintot elköteleztek van. Ebből 10 milliárd forintnak az alapokmány-melléklete, 4 milliárdnak pedig a tervi okmánya is kézen van. Majdnem a felének tisztázódott a műszaki tartalma is.

Belső erőfeszítéseket is tetünk, hogy a feladatoknak megfelelhessünk. A tervezett 50 fős létszámfejlesztés azonban szakemberhiány miatt igen nehezen

megvalósítható. Eddig mindössze 12 új dolgozót sikerült felvennünk. És ez sem növelte összpóztai vonatkozásban a tervezői kapacitást, mert az újak zöme más postaszervtől jött hozzánk.

Adunk megbízást alvállalkozóknak is, de ezek egy részét oktatnunk kell, instruktorokat rendelünk ki melléjük. Az intézetben megnőtt a tervezői vgm-ek száma is, éves teljesítményük értéke 25 millió forint körül van.

— Hogyan fogadták a feladatokat a munkatársak? Azt hiszem, ez azért meglehetősen kétélű dolog, hiszen nyilván többet keresnek, mint mondjuk tavaly, tavalyelőtt, de a megterhelésük is óriási lehet.

— Tavaly novemberben azért a feladat nagysága már nagyjából látható volt, ezért az intézet vezetése testületi ülésen megkérdezte, vállalkuj-e ezt a fesztített tervet — mondja Erdős Róbert. — A válasz igenlő volt, de az új helyzetnek megfelelő új feltételrendszert kellett hozzá kidolgozni. Ennek része a 7,5 százalékos bérfejlesztés, a teljesítményhez kötött bérezés továbbfejlesztése, a technikai eszközök, a gépkocsik biztosítása, de ide tartoznak a vgm-ek is, hiszen tervezőink kétharmada vgm-tag, és ők azonnal mobilizálhatók, „hadra foghatók”.

— Igen, ez az egyik oldal, de van azért a dolognak más vetülete is.

— Ez feltétlenül igaz, hiszen a megnövekedett jövedelem nagy vonzerő, de a tempót bírni is kell. Az idén négy emberünk kapott már infarktust, és valahol itt van a nagy fluktuáció oka is, hiszen 21-en léptek ki innen és 28-an léptek be hozzánk az első négy hónapban. Ezért a vgm-ben végezhető munkát maximaltunk, ami nem lehet így több, mint az alapfeladatok 30 százaléka.

— Végül is mit vár a POTIBER a partnereitől a terv teljesítése érdekében?

— A tervezési előírások, a forrásfeltételek, a szabványok ránk vonatkozó kötelezettségek. Az üzemeltető persze szeretné a legjobbat kapni, de a pénz nem mindig elég — mondja búcsúzóul az igazgató. — Ezért szükség szerűen gyakoriak a viták közöttünk. Egymás gondjainak jobb megértésére törekszünk, valamint arra, hogy javuljon az alapadat-szolgáltatás színvonala, hogy ne az legyen, ami ma még gyakori üzemeltetői magatartás, miszerint *én megálmodtam valamit, nem mondom meg, hogy mit, de te azért csak csináld meg*.

Mit lehet ehhez hozzátenni? Ne ez legyen! — Áts —

Jelenkezik a jogsegély

A szolgálati lakásokról

Az állami lakások körében nem érintettük még a szolgálati lakások témáját. Még ma is sok postás dolgozó kénytelen lakásgondja megoldásának ezt a módját választani, ha nem is tekintik végleges megoldásnak.

Szolgálati lakásnak nevezzük az olyan állami lakást, amely nem a lakásügyi hatóság, hanem más állami szerv (jelen esetben a posta) rendelkezése alatt áll, és kizárólag a szervvel munka-, illetőleg szolgálati viszonyban álló személyek elhelyezésére szolgál.

A munkakörrel kapcsolatos szolgálati lakás a vállalat, hivatal stb. területén belül levő állami lakás. Tehát mindazokban az esetekben, amikor postahivattal egy épületben, vagy más postai létesítményen belül alakítanak ki lakást a dolgozó részére, nem lehet vita tárgya, hogy szolgálati lakásról van-e szó, amelyre a lakásügyi jogszabályok vonatkoznak, néhány kivételtől eltekintve.

A jogokról és a kötelezettségekről az előző számokban már adtam tájékoztatást, így inkább azokra a kivételekre hívnám fel a figyelmet, melyek az ilyen jellegű lakásokra jellemzők.

A szolgálati lakás bérelőjéről kijelölt személlyel a közös lakásba beköltöző házastársat nem bérelőtársnak, hanem a bérelő közeli hozzátartozójának kell tekinteni. A bérelő házastársát, élettársát, vagy családtagjait a postaszerv hozzájárulása nélkül is befogadhatja. Albérlői jogviszonyt ezzel szemben csak akkor hozhat létre, ha ehhez a bérbeadó hozzájárul. Eltartási szerződést — ellentétben a tanácsi lakásokkal — a szolgálati lakás bérelője érvényesen nem köthet.

A lemondás szabályai

Szolgálati lakás esetén a dolgozó csak a postaszerv javára mondhat le bérleti jogáról. Ilyen esetben a postaszervnek — a jogszabály erejénél fogva — kötelessége a lemondást elfogadni, a dolgozó viszont pénzbeni térítésre — mint ellenérték — nem jogosult.

Ezekből következően jogszerűen jár el az a postaszerv, amelyik a leadott szolgálati lakás átvétele során nem fizet a dolgozónak lakás-használatbavételi díjat.

bály rendelkezéseinek megsértésével szünt meg, és a visszamaradó jóhiszemű jogcím nélküli személyek elhelyezése a probléma.

Előfordul, hogy a postaszerv bérőlkijelölési jogot vásárol. Ha a munkáltatót a tanácsi bérlakásra egyszeri bérőlkiválasztási jog illeti meg, a bérő a munkáltató hozzájárulása nélkül rendelkezhet a lakással, tehát elcserélheti, lemondhat róla, visszasaadhatja a tanácsnak, megfelelő használatbavételi díj ellenében. Többszörös bérőlkiválasztási jog esetén a lakásbérleti jogviszony felől rendelkezni viszont csak a bérőlkiválasztásra jogosult postaszerv hozzájárulásával lehet. Ilyen esetben például a lakás visszadása esetén a használatbavételi díjat is a postaszervnek kell térítenie.

Az eltartási szerződés

Korábban említettem, hogy szolgálati lakásra — mivel munkaviszonyon alapszik — tartási szerződést kötni nem lehet, hiszen a bérő halálával a munkáltató nem tudja kiutalni más személy — az eltartó — részére a szolgálati lakást. Ezzel szemben érvényesen eltartási szerződés köthető a tanácsi bérlakásokra. Miután az állami lakásokra vonatkozó szabályokat részletesen — ha nem is a teljesség igényével — ismertettem, néhány gondolatban foglalkoznék az eltartók jogi sorsával.

Mint ismeretes, a tartási szerződés polgári jogi szerződés, amelyben az egyik fél, az eltartó vállalja, hogy a másik felet, az eltartottat eltartja, főz, mosrá stb., betegség esetén ápolja, és halála esetén gondoskodik az eltemetetéséről. Az eltartás, együttlakás alatt viseli a lakás közüzemi költségeit, és megfizeti a tartási szerződéssel kapcsolatos illetékeket. Az eltartott pedig biztosítja az eltartó otthagását, és azt a várományi jogot, hogy halála után az eltartó megkaphassa a lakást.

A szerződés érvényességi előfeltétele a tanácsi jóváhagyás, melytől a bérő haláláig legalább egy évnek el kell telnie, és az eltartónak a bérő halálakor legalább egy éve már állandó jelleggel a lakásban kell laknia, végül teljesítenie kell a tartási kötelezettségét.

Tartási szerződés megkötése után bármelyik szerződő fél más személyt — szerződés megkötése után született gyermek kivételével — csak a másik fél hozzájárulásával fogadhat be a lakásba. Ha tehát például az eltartó megházasodik, házastársát csak az eltartott hozzájárulásával fogadhatja be a lakásba.

A bérleti jogviszony folytatásánál, amennyiben az eltartott meghal, az eltartó megelőzi a jogviszony folytatására egyébként jogosult közeli hozzátartozókat. A bérő halálától számított 30 napon belül az eltartó lakásbérleti jogviszony folytatására való jogosultságát el kell ismernie a bérbeadónak. Tanácsi bérlakás esetén a lakásügyi hatóság a határozatot meghozatala előtt köteles vizsgálni, hogy az eltartó tartási kötelezettségét megtartotta-e. A tanács az elismerését 90 napig függőben tarthatja, és ezt megtagadhatja, ha a lakás szobaszáma a folytatásra jogosult eltartó lakásigénye mértékének felső határát meghaladja, és a lakás helyett e határidőn belül a jogszabály szerinti megfelelő másik lakást utal ki a jogosult részére.

A bérő halála esetén nem folytathatja a bérleti jogviszonyt az a személy, akinek (vagy házastársának) a tulajdonában ugyanabban a városban, községben beköltözhető lakása van.

Ha a lakásügyi hatóság mindent rendben talál, akkor határozatot hoz a bérleti jogviszony folytatásáról, és megállapítja az eltartó részére a fizetendő lakás-használatbavételi díj mértékét. *(Folytatjuk.)*

Dr. M. B.

Újra a régi

Az elmúlt években a munkaidőalap védelmére több határozat, rendelet született. Ilyen volt többek között az 1986. november 1-jén hatályba lépett Munka Törvénykönyv módosítása is, amely a szabadság kiadását változtatta meg. (A módosításról olvasóinkat lapunk márciusi számában részletesen tájékoztattuk.)

Amíg a legtöbb határozatot a dolgozók — mint szükséges intézkedést — tudomásul vették, addig a szabadságolás új rendjével kapcsolatosan nagyon sok észrevételt tettek. Különösen az év elején, a szabadságolási tervek készítésekor, továbbá a kollektív szerződés módosításának társadalmi vitáján sokan tették szavá és sérelmezték, hogy az éves szabadságuk kétharmadát kötelező egybefüggően kivenni. Többen hivatkoztak arra, hogy ez a rendelkezés kiskorú gyermekük felügyeletének ellátásában is komoly gondot okoz.

Alapszabadság kétharmada

A dolgozók jogos észrevételei alapján a rendeletet központiilag felülvizsgálták, s 1987 júniu-

IDŐSZERŰ KÉRDÉSEK

sában módosították. A legújabb rendelet szerint [a 19/1987. (VI. 14.) MT számú rendelet 1. paragrafusa: megjelent a Magyar Közlöny 1987. évi 21. számában] az éves alapszabadság kétharmadát kell egybefüggően kiadni, illetve kivenni.

Mit jelent ez? Ez annyit jelent, ha valaki egész évben munkaviszonyban áll — mivel az éves alapszabadság 15 nap [Munka Törvénykönyve Mt. 42. paragrafus (1) bekezdés] — egybefüggően 10 nap szabadságot kell kivennie. Tulajdonképpen ugyanannyit, mint az 1986. október előtti időben.

Más nem változott

A szabadságolások rendjében más változás nem történt. Továbbra is megmaradt az a lehetőség, hogy termelési, gazdálkodási, illetve egyéb feladatok figyelembevételével 10 napnál több is megállapítható a kollektív szerződésben. Ezt — nyilvánvalóan — társadalmi vitának kell megelőznie, s a vita

eredményétől függően szabályozható.

Alapbér — kereset

A mindennapok során nagyon gyakran tapasztaljuk, a „Mennyit keresel?” kérdésre a válasz az alapbér összege. Ugyanez történt például lapunk múlt havi számában közölt egyik interjúban is.

Tulajdonképpen mi is a kereset?

Vannak olyan munkakörök — például könyvelők, bérelszámolók, munkaügyi előadók, s még nagyon sok munkakört lehetne felsorolni —, amelyekben valóban egybeesik, vagy kicsi az eltérés az alapbér és a kereset között: az alapbérén kívül e munkakörben dolgozók év végi részesedésben és néha jutalomban, céljutalomban részesülnek. A munkakörök nagyobb hányadában azonban jelentős a mozgó bérrés, mozgó kereset-rész.

Melyek ezek a mozgó bérrészek? Például:

- **bérpótlékok.** Így: műszakpótlék, folytonos üzemű pótlék, összevont munkahelyi pótlék, pénzkezelési pótlék stb.
- **a rendszeres prémiumok,** amelyek valamilyen teljesítménykövetelmény teljesítésétől függően illetik meg a dolgozókat. Így: fenntartási ösztöndíj, pénzfelvételei prémium stb.
- **célfeladatok, prémiumok,** amelyek forrása a dolgozói érdekeltségi rész.

Csak a legnagyobb részarányú mozgóbéreket, illetve kéréseket említettük meg.

A múlt évben például az alapbér a postai átlagkeresetnek alig több mint 70 százaléka volt. Természetesen ez átlag, van olyan munkakör — mint például gépjármű-vezetői —, ahol a keresetnek mindössze a fele az alapbér.

Végül is a helyes értelmezés: a keresetbe beleértendő minden pénzbeni kifizetés, függetlenül attól, hogy milyen jogcímen kaptuk.

Tóth Pálné

Panaszmentes szolgálat

Kiváló hivatal lett a Kecskeméti 1-es Posta. Elmult évi munkájuk alapján részesültek ebben az elismerésben, hiszen 103 százalékra teljesítették bevételi tervüket. Ehhez az eredményhez a *Petőfi brigád* is hozzájárult munkájával. Az öttagú kollektíva aranykoszorús lett.

A szocialista brigád vezetője, *Kerekes József* mondta bemutatókészenl:

— Harmadszor nyertük el az aranykoszorú jelvényt, utoljára hat évvel ezelőtt. *Dugár Dénes*-től vettem át ezt a tisztséget 1984-ben. Ő előttem húsz évig

— Mit vállalt a brigád?

— A legfontosabb, hogy udvarias, gyors, pontos munkával elérjük: egyetlen jogos panaszszal se illessenek bennünket az ügyfelek. Mint kézbesítők a la-

kosság és a hivatal között a kapcsolatot töltjük be. Ha mi rosszul végzünk a munkánkat, a postáról mondanak negatív véleményt az emberek. Igen sokat jelent nálunk az a szó, hogy: panaszmentesen. A pénzügyi szabályok maradéktalan betartása is roppant lényeges. Vállaltuk ezenkívül, hogy nyolcvan új előfizetővel gyarapítsuk a rendszeres újságolvasók számát. Ahhoz, hogy a hivatal elnyerje a kiváló címet, sokat kellett nekünk, kis kollektívának is tenni. Itt elsősorban a díjbeszedésre gondolok. Ez a legnehezebb a munkánkban, hiszen néha ötször-hatszor is vissza kell menni azért a néhány forintért, mert akadnak, akik elfelejtik befizetni.

— A hivatalban tizennyolc brigád van. Milyen a kapcsolatok velük?

— Szétszórt területen dolgozunk, ezért nehéz rendszeresen együttműködni. A másik három kézbesítőbrigáddal (Kossuth, Volán, Széchenyi) jó a kapcsolatunk. Gyakran részt veszünk közös kirándulásokon, szórakoztató programokon.

— Mi a tervük ebben az évben?

— Egyre nagyobb feladat hárul ránk, igen felelősségteljes a kézbesítők munkája. Legfontosabb tervünk, hogy legalább a tavalyi szintet tartsuk, azaz: pontosan, gyorsan és panaszmentesen dolgozzunk!

Temesi László

Gyerekek és pedagógusok a békéért

Május 29-én délelőtt, pontban 10 órakor a budapesti óvodák udvaráról sárkányok röptek az égre.

A posta óvodáinak dolgozói és a gyerekek meghallgatták az Országos Pedagógiai Intézet felhívását. Szél nem lévén, légkömbsegédlettel indították útjukat a posta-hollóval díszített „szárnyas” építményt.

A pártkongresszus nyomán

„Tanuljunk meg egymással beszélgetni”

„... A párt belső életének, munkastílusának fejlesztése elsőrendű feladat. Erősíteni kell a pártmunka mozgalmi jellegét, vissza kell szorítani és fel kell számolni a hivatali felfogást és stílust, a formalizmust. A párt politikáját támogató egyetértést és cselekvést aktív politikizálással, érveléssel, eszmecserevel kell kialakítani. A kommunizták gyarapítsák eszméit, politikai felkészültségüket, kezdeményezzék a problémák feltárását és megoldását, a hibás gyakorlat kiigazítását...” (Idézet az MSZMP XIII. kongresszusának határozatából.)

A fent idézett gondolatok jegyében a Győr 1. Postahivatal pártalapszervezetének titkárát, *Bolla Lászlót* kerestem fel. A fontos ideológiai és politikai feladatokról vele beszélgettem. A többi között ezt mondta el:

— Sok szép és hasznos vélemény, jó gondolat hangzott el alapszervezetünkben akkor, amikor a pártvezetőség tagjai a beszámoló taggyűlés előtt, mint barát a baráttal beszélgettek a párttagokkal, a szakszervezeti aktivistákkal és a pártönkívüliekkel. Ennek alapján hasznos utatvalót kaptunk a további teendőkhöz. Mindig vallottam: az aprómunka nem kis munka. Az emberekkel beszélgetni kell, mert csakis így lehet megismerni munkájukat, gondolataikat, véleményüket, érzelmeiket, érzelmeiket, gondolatokat. Közös alapot kell teremteni ahhoz, hogy valóban megérezzük egymást, azért, hogy majd tudjunk cselekedni — együtt, egymásért. És ez nagyon fontos!

Közelebb egymáshoz

Régi igazság: az elidegenedés ellentéte a közeledés. Sokan mégis elfelejtik. Márpedig, aki ezt elfelejti, elveszíti a jó baráti kapcsolatot fonalát. Hogyan közeledhetünk egymáshoz? Hogyan építhetünk hidakat egymás felé? Beszélgetéssel. A gondolatok kölcsönös kicserélésével. Egy- más segítségével. Találálon idézte egyik szakszervezeti tisztviselőnk az ókori görög bölcsesket: „Miért fukarkodjam a szavakkal? Nem kerülnék pénzbe. Azt nem tudhatom pontosan ugyan, hogy hasznára lesznek-e annak, akit ösztökélek, de azt tudom, ha sok embert ösztökélek, közülük valakinek bizonyosan a hasznára lesznek...”

— Nem tagadom, nem volt mindig bensőséges, baráti közösség a postán. Azok, akiknek a bizalmát élveztem 1970-ben, és megválasztottak párttitkárnak, arra kértek: „Az új párttitkárnak és az új vezetőség minden egyes tagjának első és legfontosabb teendője legyen, hogy a munkahelyi légkört legálább elviselhetővé tegye. Törődjön az emberekkel, beszélgesse velük.” Az akkor lezárt ciklus eseményei ugyanis nagyon lehangolóak voltak. Senki sem tudta, hogy mikor, ki kezd az intrikát az összeférhetetlen emberek közül. Senki nem tudta, hogy kinek, mikor, ki ellen, hogyan kell védekeznie azért, hogy jogtalan támadás ne érje. Temérdek energia ment veszendőbe azért, hogy ilyen áldatlan körülmények között is elláthassák a felelősségteljes politikai és gazdasági feladatokat a kollégák: pártönkívlük és párttagok egyaránt. Rettenetes érzés volt nálunk dolgozni akkor, amikor szorongan szívvél, keserű szájjal, rossz közérzettel kellett belépni a kapun reggelente. Állítom: csakis jókedvűen, felszabadulttan, jó kollektívában, csakis jó légkörben lehet jól és eredményesen dolgozni.

— Könnyű ezt mondani, de hol van az az iskola, az a politikai tanfolyam, vagy az a könyv, amelyik megtanít arra, hogy gyenge vagy kifejezetten rossz körülmények között is élcsapatá válhat egy pártalapszervezet? Hol van az a hadvezér, aki megmutatja, hogy egyedül is megnyeri a csatát?

— Sehol. A teendőkre nincs recept. Nekünk, valamennyiünknek — kinek-kinek a maga módján — kellett példát mutatni, szívósan, kitartóan munkálkodni, és ezzel megteremteti azt a légkört, amelyben már uralkodóvá válhat a bizalom, az őszinteség, a nyíltság. Nem állítom, hogy mindig, minden rendjén van, de azt nyugodt lelkiismerettel mondom: pártalapszervezetünk vezetősége — a szakszervezettel: a titkárral, a vezetőségi tagokkal és a bizalmiakkal együtt — mindent megtett a pártdemokrácia és az üzemi demokrácia adta lehetőségeken belül azért, hogy a légkör olyanná legyen, amelyben vezető és vezetett, szervezett dolgozó és párttag valóban jól érezhesse magát.

Hidat építünk

— A napnak minden pillanatában rugalmasan, értőn, érzően kell alkalmazni munkatársi kapcsolatainkban mindazt, amit megtanultunk, amit tudunk. Úgy, ahogy az MSZMP Központi Bizottsága az 1983. október 12-i — a szakszervezeti munkával kapcsolatos — állásfoglalásában azt meghatározza minden párttitkár, minden párttag és természetesen a szakszervezeti titkárok részére — az elkövetkezendő időre. A temérdek feladattal hadd idézzem csak a befejező mondatot: „A Központi Bizottság felhívja a pártszervezeteket, a kommuniztákat, segítők a szakszervezeteket abban, hogy a követelményeknek megfelelően betölthessék hivatásukat...” Ennek az egyetlen gondolatnak a megvalósítása sem kis munka!

— Azt mondta — és milyen jól mondta! — az egyik szakszervezeti bizalmi: „A beszélgetés értékes, rangos emberi tevékenység. Egy- más megismerésének nagyszerű útja, de mint minden, ezt is meg kell tanulnunk. Aki beszélget, arról föltelelezhető, hogy nem akarja a maga gondolatait, a maga vélt igazát ráerőszakolni embertársára. Megvan benne a készség arra, hogy elhiszi, feltételezi azt, hogy a másiknak is lehet igazsága.”

— Igaza van! Ezekről a baráti beszélgetésekről én több lettem. Tudásom gyarapodott, érzélemben gazdagabb lettem. Amikor barátaimat, elvtársaimat hallgattam, szerettem volna kitárni az ablakot csak azért, hogy mindenki lássa, hallja, így is lehet! Valóban úgy, ahogy hirdettük — őszintén, bensőségesen.

— Szerettem volna, ha más is látja, hallja a postásokat, azokat a közkatónákat, akik általában csak akkor jutnak a lakosság eszébe, ha a jelzett küldemény elmarad. Ha a nyugdíj nem érkezik meg reggel, csak a délelőtti órákban, s amikor a föld túloldaláról is hoznak nekünk levelet, javítják az áramköröket, naponta sok ezer értékes hidat építve az egyes kontinensek és emberek között.

— Csak akkor vesszük észre létezésüket, ha hiányoznak, ha valami nincs rendben. Ilyen értelemben is sok még a tennivalónk — mondta befejezésül *Bolla László* alapszervezeti párttitkár, a távközlési üzemi fenntartási osztályának vezetője, aki negyvenöt évvel ezelőtt, 1942-ben, tizennégy éves korában került a postára, és aki a mai napig hűséges első munkahelyéhez.

— KSA —

Az eltűnt kompresszor nyomában

ELLOPTÁK a képen látható, s a Posta Építési Üzem tulajdonát képező, lezárt Sirokkó JD—48/7 típusú, burkolatbontáshoz használt légkompresszort, 1987. március 22-ről 23-ra (vasárnapról hétfőre) virradó éjjel a Budapest XXII., Gyöngyszem utca 20. előtti munkaterületről, tartozékaival együtt.

A benne levő 4 hengeres dízelmotor közúti járművek meghajtására is alkalmas.

Aki a kompresszorról, vagy szétszerelt részéről tud, kérjük, értesítse a legközelebbi rendőrt, vagy írjon üzemünk címére, segítve ezzel a nyomozást.

A kompresszor adatai:

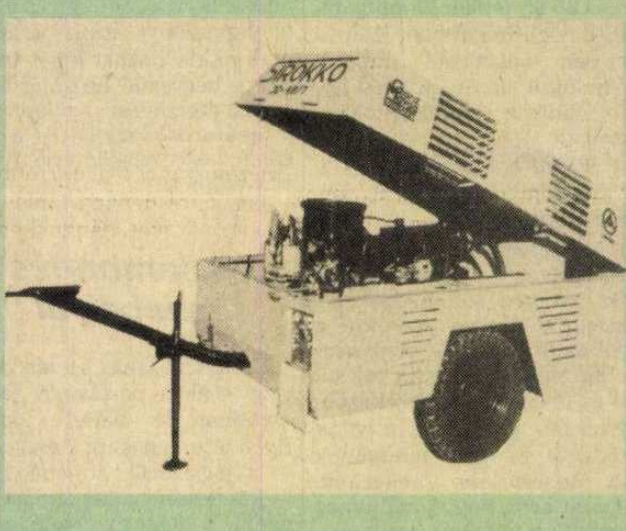
hossza: 230 centiméter, szélessége: 140 centiméter, magassága: 140 centiméter. Száma: 86.12/046 — (gyári táblán), színe: kék.

A benne levő dízelmotor száma: 86/09395.

A benne levő légsűrítő száma: 284 640.

Az első eredményes nyomra vezető a megkerült értéktől függően 10 000—25 000 forintig terjedő pénzjutalomban részesül.

**Posta Építési Üzem
Budapest, Postafiók 72.
1476**

Aki ismeri a posta üzemait, jól tudja, hogy nem lehet oda csak úgy az utcáról besétálni. Az idegent hosszú procedúrának vetik alá, amíg a portán megkapja a belépési cédulát, amit bent alá kell íratnia, és így távozáskor visszaadva azt a házszigorú órének, gyakorlatilag másodszor is igazolja magát. Ha nincs is mindenhol papír, azért a kapunál mindig felteszik a kötelező kérdést: „Maga hová megy?”

Megyek hát én is befelé a Posta Építési Üzembe, hogy érdeklődjek az illetékesektől az eltűnt kompresszor ügyében. A bejáratnál három portás is áll, mind másféle néz. Nem tűnne ez fel, ha nem az üzemen történt eddigi legnagyobb lopásról akarnék írni, hiszen azt már tudom, hogy az ellopott gép értéke 770 000 Ft.

Főnt az irodában vendéglátóim már óvatossabbak. Annak ellenére is fel kell mutatnom az újságíró-igazolványomat, hogy a lap felelős szerkesztője név szerint is jelezte jövetelemet.

— A gépet kinti építési területünkről vitték el — mondja egyik beszélgetőpartnerem, *Varjú Miklós* üzembiztonsági vezető. — Hasonló kompresszorokat évtizedek óta használ a posta, ilyen lopás azonban még soha nem történt.

— Hegyvidéki építési területen történt az eset, olyan helyen, ahonnan csak nagyteljesítményű kocsival, teherautóval lehetett levinni a kompresszort — mondja *dr. Légmán Miklós*, a jogi osztály vezetője. — A mű-

szak végén előírászerűen körbekerítve, biztonsági zárral bezárva hagyták ott a munkások. A területet körbejáró őr este még látta a gépet, a lopást másnap reggel fedezték fel.

Azt is megtudom, hogy ezek a gépek évtizedek óta úgy állnak a nyílt utcán, mint a lezárt gépkocsik. A „posta” felirátu alkalmi deszkakerítés inkább jelképes, mint valóságos védelem. Eddig is bárki — megfelelő vontatóeszközzel — elvihetett volna ilyeneket. A most eltűnt kompresszor ráadásul egy új, remek masina volt, a benne levő dízelmotor bármilyen közlekedési eszközt képes meghajtani. Így valószínűsítették lehetséges felhasználási körét a rendőrök is, amikor vagy kishajó, vagy úgynevezett háztáji szekér meghajtására, mint a „további hasznosításra” tippelnek.

Mint vendéglátóim elmondják, a Posta Építési Üzem társadalmi tulajdonvédelmi munkáját, üzembiztonságát a szakemberek jónak ítélik meg. Az előírásokat a dolgozók betartják, de a védelem szabályai egy előző állapot, társadalmi helyzet képét tükrözik vissza.

— Valóban az utóbbi egy-két évben nálunk is, csakúgy mint országos szinten, megháromszorozódott a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett lopások, betörések — mondja *Varjú Miklós*. — Nem postai jelenség csupán, hogy ezek a cselekmények ugrásszerűen megnöttek. Szélesebb lett a károkozók skálája is, mint ahogy épp a

kompresszor esete is bizonyítja. Ugrásszerűen nőtt az üzemen belüli sikkasztások, öltözői lopások, egyéb lopások száma, és gyakoribbak lettek az építési területen a betörések, a kompresszor-feltörések, a szerszámlopások.

Az üzemen belüli ügyeket — mint mondják — a legtöbb esetben felderítik, az okozott kár összege is viszonylag csekély. Az okok is nyilvánvalóbbak. A nagy fluktuáció, az átszervezés utáni szerszám- és eszközhiányok rendezése most kezd markánsan jelentkezni az üzemen belül.

A telephelyi betörések már más kategóriába tartoznak. A rendőrség — mint ahogyan ezt több fórumon ők maguk is elmondták — létszámihiánnyal küzd, és minden ügyezetük ellenére is csak nehezen bírkóznak meg a társadalmi szinten is jelentősen megnövekedett bűnözéssel. Így aztán kézenfekvő lenne, ha az üzemek, gyárak, gazdálkodó szervezetek maguk is jobban vigyáznának a saját eszközeikre, vagyionukra.

— A telephelyek őrzése nem könnyű dolog — mondja *dr. Légmán Miklós* —, az őrnemcsak a telephely őrzése a feladata, hanem végig kell járnia az építési területet is. Néha távoli utcákba is el kell sétálnia. A betörőknek csak ki kell várniuk, hogy elinduljon az ellenőrző körútra, és már benn is vannak a telephely helyeiseiben. Az őrk számát a telephelyeken nem lehet megduplázni,

ez nem az a foglalkozás, ahol tolonganak az emberek az állásokért.

— Az igazság az, hogy nem voltunk felkészülve a bűnesetek ilyen mértékű felfutására — veszi át a szót *Varjú Miklós*. — Azóta számtalan intézkedést tettünk. Megszigorítottuk az ellenőrzést, biztonsági berendezések beszerzését tervezzük, a kompresszorok védelmére üzemi munkásokkal egy úgynevezett vonószemzárakat dolgoztak ki, és folyamatosan van a konténerek lopásgátlójának kifejlesztése is. Az igazi persze az lenne, ha például a kompresszorokat minden éjszakára valamennyi munkahelyünkről be tudnánk vonatni a telephelyekre. Ilyen postai rendelkezés azonban nincs, de az a tervünk, hogy ahol csak lehet, ezt megteesszük.

Mindenesetre beszélgetőpartnerem azt is elmondja: az eltűnt kompresszornak egyelőre nyoma sincs. A vizsgálat mind ez ideig semmiféle eredményt nem hozott. Hiba van persze a szemléletben is, hiszen az emberek nem érzik tulajdonosnak magukat a gyárkapukon belül. Persze csupán szemléletváltással az értékek eltűnését nem lehet megakadályozni, valószínűleg a jelenleginél sokkal korszerűbb eszközökkel kellene védeni a drága pénzben vett és nélkülözhetetlen munkaeszközöket. Azért a postások segítségére ez esetben is számítanak. Hátha egy kézbesítő felismeri a Sirokkót valamelyik udvaron.

Zimmermann Ottó

Postából és emberségből jeles

Az 1986. évi eredmények alapján a Miskolci Postaigazgatóság kollektívája — mint azt már korábban hírül adtuk — a középfokú postaszervek versenyében elnyerte a Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezete elnökségének Dicséror Oklevelét.

Az átadási ünnepségen alkalomunk nyílt találkozni a terület kiemelkedő teljesítményt nyújtó, és ezért különböző egyéni, illetve kollektív kitüntetésben részesült vezetőivel, dolgozóival, szocialista brigádjaival.

Beszélgetőpartnereink közül most egy olyan kollektívát szeretnénk a postások szélesebb körének bemutatni, akik munkájukban a szakszerűség, a pontosság, a lelkiismeretesség mellett nap mint nap emberségből is jelesre vizsgáznak.

Az 1962-ben alakult **Dózsa szocialista brigád** tagjai egyesített kézbesítők. Szakmai feladatuk Miskolc egy része postai kézbesítésének ellátása, amit évről évre panaszmentesen végeznek. Munkájukkal nemcsak vezetőik elégedettek, hanem az általuk kiszolgált közönség is. Ezt bizonyítják kitüntetések, és azok a névre szóló, vagy csak egyszerűen „a körzet, az utca postás bácsijának, postás néni-jének” címzett köszönőlevelek, melyeket tarsolyukban őriznek.

Az alapítók közül ma már csak hárman tagjai a brigádnak. Többen nyugdíjba mentek, egy részük pedig a 23-as hivatalhoz került az átadást követően. A kollektíva erejét bizonyítja, hogy a jelentős cserélődés nem érződött munkájukon, sőt váratlan betegség, kedvezőtlen létszámhelyzet esetén a kieső területek kézbesítését egymás közt megosztva vállalták. Sok esetben csak így tudták elérni, hogy kézbesítési körzetükben szünetelés ne legyen.

Szakmai céljaikat 1986-ban is maradéktalanul megvalósították. Néhány kiemelkedő eredmény ezek sorából: a hírlapelőfizetés-gyűjtést 164 százalékra, a portógyűjtést 125 százalékra, a képeslapeladást a 40 000 fo-

rintos vállalással szemben 94 600 forintra teljesítették. 401 000 forintos takarékgyűjtésük is kiemelkedő teljesítmény volt. Mindezt teljes panaszmentességgel, sőt mint már említettük, köszönőlevelek sorával „fajelték meg”.

A közönségtől kapott köszönőlevelekre a brigádtagokkal folytatott beszélgetés alapján külön is érdemes kitérni. A szakmai munka minősítésén túl ezek a levelek a brigád tagjainak emberiségéről is tanúskodnak. Azt természetesnek tartották, hogy brigádtagjaiknak, szaktársaiknak önzetlen segítséget nyújtanak mindenkor, amikor erre szükség van. Társadalmi munkában segítettek munkatársuk családi háza építésénél, hosszú ideig beteg társukat rendszeresen látogatták, segítettek a ház körüli munkák elvégzésében, fiatal rokkantnyugdíjas volt munkatársukat anyagilag is folyamatosan segítik.

Ami emberségüket kétszerezsen aláhúzza, hogy mindennapi munkájuk közben az ügyfelekkel ugyanilyen készségesek. Ismerve körzetük lakóinak életkörülményeit, rendszeresen nyújtanak önzetlen segítséget az idős, egyedülálló, vagy éppen bajba jutott embereknek. Egy nyugdíjas ügyfelük a Déli Hírlapban (Miskolc napilapja. A szerk.) mondott köszönetet önzetlenségükért.

Nem szeretnénk, ha közhelyként hangzana, de a Dózsa szocialista brigád kollektívája a mozgalmat hármas jelszavának messzemenően eleget téve nyerte el a magas kitüntetésnek számító Posta Kiváló Brigádja címet.

Kérdésünkre, hogy miként tovább, szerényen, de egészséges becsúggal nyilatkozták, ha a postai bevételek jelentős növelésében nem is, de az emberi oldal tekintetében, vagy ha úgy tetszik, a szolgáltatáskultúra fejlesztésében vannak még kihasználatlan tartalékok.

Mészáros József

Szép hónap a május...

... és különösen szép volt az idén Kalocsa postahivatal dolgozóinak. Egyszerre — szinte az egész hivatal munkáját átfogó — három brigádja ért el érmes helyezést a munkaversenyben: a **Dobó Katica felvételi és**

a **Hámán Kató távközlési** brigád ezüstérmes lett. Lám, mit tesz a jó munkahelyi légkör, vezetőik és beosztottak összehangolt együttműködése.

R. J.

Postásarcok

Délutánonként unokaügyeletes vagyok

Vannak boldog nyugdíjasok is. Ez járt az eszemben, amikor nemrégiben megismerkedtem **Abért Lászlóval**, a Szombathely 2-es postahivatal volt vezetőjével. Sokak szerint a boldogsághoz rengeteg dolog kell, és vannak, akik a kevéssel is beérik. Abért László szerint három feltétel szükségeltetik: a jó nyugdíj, az egészség, és olyan tevékenység, amely kitölti az ember életét. Ha jól megmondjuk, ez nem is olyan kevés. Abért Lászlónál mindhárom feltétel megvan. Szerencséje van? De nehogy azt higgyék, hogy azt szeretném sugallni ezzel a cikkel, hogy a nyugdíjasok jó helyzetben élnek, tudom, ez a kisebbség. Én mégis írok Abért Lászlóról, mert, hogy ő ma elégedett, azért megküzdött, megoldozott az elmúlt 44 évben.

Ha szembetalálkoznék vele az utcán, nem nézném hatvanegy évesnek. Zömök, alacsony, erős testalkatú ember. Kézfogása erős, határozott. Árad belőle az életerő, a bölcs derű.

— **Őn jó erőben van, miért nem dolgozott tovább? A beosztottjai szerették, jól végezte a munkáját. Miért kell ennyi energiát nyugdíjba vinni? Nem vétek ez? Nem szerette eléggé a postát?**

— Nem, nem, erről szó sincs, de az más — nyugtat meg. — Szerettem a postát és most is szeretem, de annak a korszaknak vége. Én még aktív koromban elhatároztam, hogy nyugdíjasként a fiamnak és az unokáimnak élek. Én a város szélén lakom, a fiam a központban. Mindennap déltől hatig unokaügyeletes vagyok. Déltől fél negyig a nagyobbikkal vagyok, ő harmadikos, a kicsiért négyre

megyek az iskolába, ő első. Ez így megy mindennap.

— **Nem fárasztó?**

— Nem. Sőt. Az embert felfrissíti, így nem lehet megöregedni, jó hatással van rám. Tanulok velük és néha focizunk is.

— **Milyen a nagypapa és az unokák közti kapcsolat? Mennyiben különbözik az apafiútól?**

— Egészen más az unokákkal. Tagadhatatlan, hogy többet megengedek nekik, mint a fiamnak annak idején. Akárhogy nézem, ez mégiscsak a második gyerekkor. Van aki tagadja, én nem. Ez a világ rendje. Már nem úgy nézem a világot, mint negyvenéves koromban. Az ember ebben a korban már sok olyan tulajdonságot felvesz, mint egy gyerek. Látszólag kicsi és értelmetlen dolgokat is szóvá teszek, ezeket fiatalabbként nagyvonalúan el tudtam hagyni.

— **Második gyerekkorral beszél. És közben felnőtt módra elemzi önmagát, mintha nem is öregedett volna meg. Hogy lehet ez?**

— A kettő nem zárja ki egymást. Az ember ilyenkor már félig gyerek, félig felnőtt. Sok dologban nem öregedtem meg. Úgy tűnik, Őn hozzászokott a panaszkodó öregekhez. Én nem tudtam és most sem tudom megérteni, ha valaki mindig csak panaszodik. Persze lehet, hogy én túl fiatal nyugdíjas vagyok, még egy éve sincs. Lehet, később másként lesz? Ki tudja? Nem szeretnék panaszkodós kort megérni.

— **Lehet szép a nyugdíjasélet?**

— Higgye el, lehet. Én nem azt nézem, milyen hiányaim vannak, hogy eltelt hatvanegy évem, hanem arra gondolok, hogy megértem ezt a kort. Azt nézem, mennyivel többet éltem, mint néhány társam. Ezeket az éveket ajándékként kaptam. Jutalom, hogy én még nem ismerem a körzeti orvosomat, hogy szép nyugdíjam van — bá' ez utóbbiért sokat kellett dolgoznom. És az sem lebecsülendő, hogy ki tudom tölteni az időmet, nem érek rá nyavalyogni.

— **Nem minden nyugdíjas van olyan jó helyzetben, mint Ön. Megélhetési gondjaik vannak, sokan egyedül maradnak,**

nem tudják, mivel töltsék ki az idejüket.

— Persze, tudom, hogy én kivételes helyzetben vagyok. Azt is, hogy sok öreg kis pénzéből kénytelen megélni, de azt is látom, hogy azért könnyebben elviselhetnék a nyugdíjaséletet, ha felkészültek volna rá. Az öregségre, a nyugdíjaséletre fel kell készülni, ez alapszabály. Sokan csak akkor veszik észre, hogy légüres térbe kerültek, amikor már késő. Tudom, vannak társadalmi meghatározottságok, de azért az egyént sem kell felmenteni. Ki-ki olyan öregkort kap, amilyent fiatalsga idején előkészít magának. Persze lehet, hogy mindezt azért mondom, mert az én helyzetemet még az is megkönnyíti, hogy jó a családi háttér. A feleségemnek jó természete van, vele nehéz lenne összeveszni. Én már nehezebben kezelhető ember vagyok. Sokszor mondja még ma is az asszony: „Ne játszd meg a főnököt!” Én megsoktam, hogy irányítsam az embereket, mert sokáig főnök voltam.

— **Hogyan lett vezető?**

— Elmondani egyszerű, de elérni nem volt könnyű. 1968-ban kerültem vissza egy kis kerülő után a Szombathely 2-es postahivatalba, aztán tizen-négy évig voltam itt vezető. Azelőtt pedig Sopronban voltam területi biztos. Ott is és a hivatalban is igyekeztem megvalósítani a kollektív vezetést. Azt mondogattam magamban: én nem leszek olyan, mint az én főnökeim voltak, akik mindig tartották a három lépés távolságot. Ez volt akkor a természetes viselkedés, ezt várták el tőlük főnről. Amikor 1942-ben a postára kerültem, ilyen vezetőik keze alatt tanultam a szakmát. Nyolcan voltunk testvérek. A postán kívül nemigen volt más választásom. Édesapámnak volt négy hold földje. Azon dolgoztunk már kisgyerekkorunktól kezdve. Tízéves koromban meghalt az édesanyám. Hat elemi és négy polgárit végeztem.

— **Mindig kitűnő tanuló voltam. Nekem nagyon sokat adott az iskola. Igaz, szigorú tanáram voltak, de az alapképzettséget megadták nekünk. Németül is ott tanultam meg. Pedig sok időm nem volt tanulni, mert**

már kisgyerekkoromtól otthon kellett segítenem. Reggelenként, mielőtt iskolába mentem volna, tejet vittem a szomszédos faluba. Naponta több mint tíz kilométert gyalogoltam. Tanítás után pedig a mezőn vagy a ház körül mindig volt munka. Csak este volt egy kis időm tanulni. Az iskolában végül is alaposagot tanultam, amit még 1945 után, a közgazdasági technikum elvégzésekor is hasznosíthattam.

— **A munkafegyelem akkoriban még erősebb volt, mint ma. Örültünk, ha maradhattunk a postánál. Mindenki félt, mikor kerül béliistára. Így aztán én sem ellenkeztem, amikor egyik napról a másikra a hírlapostályra tettek. Három évig voltam hírlapfelelős. Ez akkoriban nagyon új dolog volt, a postásoknak idegen, mert a hírlapozás eltért a klasszikus postai munkától. Félünk a hírlaptól. Őt hónapig azt sem tudtuk, mennyi előfizetők van. Eleinte nagyon összevisszaság volt. Aztán ötvenkettőben felküldtek Pestre, ahol elvégeztem a postatisztit. Ez volt életem egyik legszebb korszaka. Ezután területi biztosként jártam a megyét. Ötven hivatal tartozott hozzám. Minden vizsgálatból lehetett tanulni. Sajnos, akkoriban még sok volt a sikkasztás.**

— **A szakszervezetben is dolgoztam. A munkavédelem és a munkasellátás volt a feladatom. Ma is jó érzés visszagondolni arra, hogy sok mindent elintéztem az embereknek. A kisközségekben a kis dolgokat is meg tudják becsülni. Igen hálásak voltak az emberek. Később, amikor már Szombathelyen voltam, többször megkerestek: hogy vagy, kérdezték, és ez mindennél többet ért nekem.**

— **Milyen volt a szombathelyi tizenégy év?**

— Rövid. Nagyon hamar eltelt. Ezalatt tízszer voltunk kiválók. Jó kis csapat dolgozott együtt. Mindig szeretettel fogadnak, és ez megnyugtató. Ha látnám, hogy terükekre vagyok, nem is mennék be.

— **Nem hiányzik a posta?**

— Inkább csak a dolgozók. Most helyettük az unokáimat irányítom. Az ember nem tud kilépni önmagából.

Udvarhelyi András

Amikor én még postás voltam

Tizenkét éves koromban az első pénzt mint postás kerestem: Gizike unokanővéremnek én kézbesítettem azokat a szerelmes leveleket, amelyeket egy zöldkalapos, hetykebajszú fiatalember írogatott neki. A kilencetornyú nagytemplom tövében, a Kossuth-kert szélén volt a találkánk. A fiatalember a matrőzblúzombá nyomta a levelet, a markomba egy fényes pénzdarabot, s máris rohantam vissza a válasszal.

„Postaforgalmi szolgálatom” idején egykönnyen megállapíthattam, hogy postásnak lenni gyönyörűség. Mert pénz az indulásnál, csók az érkezésnél, hol van még egy ilyen foglalkozás? Akkor még nem sejtettem, hogy a postás nem mindig húszéves lányoknak kézbesít, s ha akad is néhány fiatal a címzetek között, bűbajos mosoly nál többet nem adnak egy levélért.

„Szolgálatom” nem sokáig tartott. Gizike férjhez ment. Nem a zöldkalapos, hetykebajszú vette el, hanem egy kövér, nagyfejű lihegő bácsi, aki ha nevetett, le-fel járt a hasa, mint

a **Kiss Géza** kovácsmester fűtatója. Gizike vagyonos úriember felesége lett. Híntón mentek az esküvőre. Csak azt nem értettem, hogy miért ugrott le Gizike a fényes hintóról és szaladt oda hozzám, amikor megláttott. Felkapott, megcsókolt és a szeme tele lett könnyel, amikor suttogta: Én kis hűséges postásom!... — ez a csók volt az utolsó keresetem tőle.

Mindez fél évszázada történt. Azóta felnőtként szakmai szakértelemmel figyelem a postásokat. Elnézem, amint mennek hatalmas börtáskájukkal esőben-sárban, hóban-fagyban, forró nyárban, és ide is, oda is beadnak egy kis papírost, ami-re — lehet — csak ennyit írt valaki: „Szívélyes üdvözlét: Pannika!” A leveleknél igazán egyenlőség van. Az ügyvédi fel-szólítást, a gyerektartási per határozatát, vagy a halálhírt közlő táviratot éppoly igyekezettel ki-kézbesítik, mint azt a borítékot, amiben csak egyetlen soros papíros lapul: „Ma este várak a parkban, az utolsó padon: Jóska” Nekik, postásoknak egy a fontos: eleget tegyenek a postai üzletszabályzatban foglaltaknak, s minden küldemény juss-on el a címzetthez.

A minap **Hódosi Karcsi**, az én hűséges postás kézbesítőm

kopogtatott be hozzám. Távirat! — mondta halkan. Arca szokatlanul komor volt, pedig humoros ember a Karcsi. Szédülés fogott el. Észrevettem a távirat fekete szegélyét. Ugyan ki búcsúzhat el tőlem éppen most, örökre? Erőt gyűjtöttem. Bele-néztem. Ez állt benne: „... né született **Dénes Gizella** 73 éves korában Sarkadon elhunyt...”

Az ablak előtt elbiciklizett a kézbesítőm, akkurátusan taposta széllal szemben a pedált. Hátán a hatalmas börtáska minden taposásnál nagyot billent. Mennyi öröm és mennyi bánat lehet abban a táskában? De Gizikétől ezt nem vártam volna. Nem ezt érdemlem a sok szép „postaszolgálatom” után. Aki-nek annyi levelet kézbesítettem ötven évvel ezelőtt, most attól kézbesítenek nekem, s az is bánattal tele!

Aztán magamban hozzágondolom: mégiscsak jó dolog postásnak lenni. Mert látom ám, hogy arra messzebb, a hatodik ház kapuján csenget a Karcsi, az én postásom. Apró lányka jön ajtót nyitni. Átad neki Karcsi egy virággal díszített levelet. A lányka a nyakába ugrik örömben, átöleli, megcsókolja.

Akár engem, annak idején Gizike.

Dénes Géza

A telefonvonalak még most is élnek

Márkus Adélnak sokan csak a hangját ismerik. Postás volt 30 évig Hódmezővásárhelyen. 1941-ben került a postához, egy ügyvezetett sikeres intelligenciavizsga után. Ez abban az időben rendkívül nehéz volt. Műveltséghez, iskolai végzettséghez volt a munkakör kötve. Először Földeákon dolgozott kiségitőként, később Szegedre került, ahol tanfolyamot végzett, s úgy került Hódmezővásárhelyre, a kettes postára, majd a háború éveiben az egyesre.

— **Őn még kicsi volt a háború alatt — igazítja meg ápol, ősz haját —, de én, az akkor fiatal nő, bizony sok mindent átéltem. Munkatársaimmal együtt részesei voltunk nemcsak egy nemzet, hanem sok-sok emberi lélek szenvedésének is azokban a nagy történelmi pillanatokban. Háború volt. Az alkalmazzottak jó része elmenekült. Hárm-an dolgoztunk éjjel-nappal, még negyvenhatban is, egy-egy szovjet katona felügyelete mellett, mert féltünk, és ők vigyáztak ránk. Később én, a tanár-gyerek — édesapám iskolaigaz-gató volt — öt évre állástalan lettem. Ezt is ki kellett bírni.**

— **Emlékszik-e arra, kik fordultak meg otthonukban, édesapjánál?**

— A hozzám szigorú, de rendkívül művelt és szeretett édesapám sok művésszel tartott fönf kapcsolatot. Például **Erdős János** festőművésszel, akinek képei rám mint egészen kicsi lányra, rendkívüli hatást tettek. Örök élményem marad. Nemrég én halt meg, de fiát, a tehetséges **Erdős Péter** képzőművészt is ismerem, és becsülöm nagyon.

— **Fedi-e az emberi hang a személyiséget? Mi erről a véleménye?**

— Sokszor teljesen. És ez volt munkámban az izgalmas. Nagyon hasonlít a rádiósok munkájához a postásoké, mert itt is egyedül van és marad a telefonkezelő egy hanggal, hangszínnel, és érzelem nélkül ezért nem is tud munkát végezni. A vonal végén biztos, megbízható pontnak kell lennie. E nélkül ez a munka el sem képzelhető, és ez már pszichológia, hiszen nem mindegy, hogy kinek, mikor és hogyan mondok el vagy mondok meg valamit.

Nevetős, mosolygós hangja miatt budapesti kollégái is úgy hívták: „te kölyök”. Nem hitték el róla, hogy hány esztendő.

— **Találkozott-e híres emberekkel munkája során?**

— Igen — mondja szerényen. — Itt filmezett **Somlay**

Artúr, és én „hoztam be” neki sürgőssell Budapestet. Nem bírtam ki, bemutatkoztam neki a telefonban, mint nagy tisztelője, ő viszont a lelkekre kötötte, hogy szólítsam meg az utcán, ha látom. Egyszer láttam őt, de nem mertem megtenni. Dedi-kált fényképét őrzöm. **Ajtay Andort** is ismertem, ő is járt itt Vásárhelyen, és tőle is kaptam képet.

— **Mikor tetszett nyugdíjba menni?**

— 1970-ben. Akkor megkaptam a Felszabadulási Emlékérmét is: „A függetlenségért, szabadságért, demokráciáért és szocializmusért való harcban részvételért.” Aláírás: **Losonczy Pál**.

*

Márkus Adél 1917-ben született Vásárhelyen. Nemrég múlt hetvenéves. Van telefonja, hívható bármikor. Talán a régi vonalak még élnek...

Katona Judit

Hatékony foglalkoztatás — humánnum

Napjaink egyre nehezedő gazdasági feltételei között mind több a vita arról, hogy e két fogalom megfér-e egymás mellett. Lehet-e az intézkedés hatékony, s egyben humánus is. Ritkán lehet azonban találkozni e kifejezésekkel, amikor a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásáról esik szó.

Nap mint nap találkozunk az utcán, munkahelyünkön, az üzletekben olyan emberekkel, akik szemlátomást nehezebben boldogulnak a mindennapi élet apróbb-nagyobb dolgaiban, akik mellett szinte nem is tudatosan, de nem tudunk közömbösen, segítő szó, egy apró gesztus nélkül elmenni. Legtöbbször azonban nem is gondolunk arra, hogy ők is dolgozó emberek, akik megmaradt képességeiket, tudásukat szeretnék a társadalom javára kamatoztatni. Nemigen tudjuk, hogy a munkáltatóknak, a szakszervezeti szerveknek milyen feladataik vannak ebben, milyen erőfeszítések, intézkedések állnak egy-egy megváltozott munkaképességű embertársunk foglalkoztatása mögött.

Több mint nyolcszázan

A Magyar Postán is hosszú múltra tekint vissza a megváltozott munkaképességűekkel való szervezett foglalkoztatás. A posta szakmai és szakszervezeti fórumai időről időre áttekintik, elemzik e tevékenység színvonalát, és meghatározzák a továbblépés irányát, feladatait.

A környezeti feltételek változása, a postai tevékenység iránt is fokozódó társadalmi igény, a gazdaságosság előtérbe kerülése tette időszerűvé, hogy a postai újrászabályozás előkészítésének egyik állomásaként a Postások Szakszervezetének elnöksége is meg tárgyalja a megváltozott munkaképességű dolgozók helyzetéről és foglalkoztatásáról szóló elemző, értékelő anyagot.

A Magyar Posta több mint 800 megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztat az ország különböző részein. Közülük mintegy 380-an születésüktől, illetve gyermekkoruktól kezdődően szenvednek valamilyen betegségben vagy fogyatékosságban. Ez az a kör, amelynek egész életét meghatározza, befolyásolja egészségi állapota. A magas szám mutatja, hogy szívesen választják a postát munkahelyükné.

További 400 dolgozó munkaképességének csökkenése a postai munkaviszony idején következett be; részükre a posta más, alkalmas munkahelyet adott, vagy kedvezőbb munkakörülményeket teremtett.

A munkaképesség-változást okozó legjellemzőbb megbetegedések között a legnagyobb arányt az idegrendszeri, a magas vérnyomásos, érrendszeri,

A megváltozott munkaképességű dolgozók helyzetének, foglalkoztatásának rendezéséről szóló első átfogó jogszabály immár 20 éve jelent meg. Már ekkor rögzítették azt a célt, hogy a megváltozott munkaképességűvé vált dolgozók megmaradt munkaképességüket vállalatuknál, elsősorban eredeti munkakörükben és szakmájukban hasznosítsák.

Az elmúlt két évtized alatt sok minden megváltozott. Fejlődött a technika, változtak a gazdasági feltételek, a jogszabály is korszerűsödött, az akkor rögzített alapelv azonban ma is változatlan. Így a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról való gondoskodás a vállalatok feladata.

A munkáltatói rehabilitációt jelenleg a 14/1986. (XII. 10.) EÜM—PM. számú rendelettel módosított 8/1983. (VI. 28.) PM—EÜM számú együttes rendelet szabályozza. Ez hivatott megvalósítani a társadalmi és a vállalati érdek összehangolását, a hatékony és egyben humánus foglalkoztatás elősegítését.

az izületi és gerincbetegségek képviselik.

A közhiedelemmel ellentétben nem találni viszont okozati összefüggést a megbetegedések okai és a betöltött munkakör között. Igaz ugyan, hogy egyes munkakörökből (például kézbesítő, hálózatszerelő) gyakrabban válnak rokkantnyugdíjassá a dolgozók. Ez azonban feltehetően azzal is összefügg, hogy bármely okból történő megbetegedésük során munkakörüket ellátni már nem tudják, nem bírják az ezzel járó terhelést, illetve rehabilitálásuk lehetőségei korlátozottak. (Például, ha egy nehéz fizikai munkát végző dolgozó olyan betegséget kap, amely mellett fizikai terhelésnek kitenni nem lehet, rehabilitálni kell függetlenül attól, hogy az nem függ össze az illető munkakörrel.)

A megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásával, helyzetük rendszeres figyelemmel kísérésével szervezett formában a rehabilitációs megbízottak, illetve a rehabilitációs bizottságok foglalkoznak. A rehabilitációs megbízottak feladatuk szakmai megbízatásként végzik a középfokú postaszerveknél. Több postaszerv felismerte e hálózat kiépítésének fontosságát, és azt megfelelő képzésükkel együtt a közeljövő feladataként meg is határozta.

Pozitív példának tekinthető a Pécsi Postaigazgatóság, ahol valamennyi kerületi postahivatalnál és távközlési üzemnél működik rehabilitációs megbízott. A többi igazgatóságnál — a végrehajtó szolgálatban — ez a feladat is a hivatalvezetőkre, üzemvezetőkre hárul.

A rehabilitációs bizottságok

A posta területén 22 rehabilitációs bizottság működik. Tagjai a rehabilitációs megbízott, a szakszervezeti tisztségviselő és az üzemorvos.

Felelősségteljes munkájukat igyekeznek megfelelő színvonalon ellátni, a dolgozó és a munkáltató érdekeit egyaránt szem előtt tartva a leghatékonyabb megoldást találni. Kevés esetben az olyan bizottság, amely nemcsak a benyújtott kérelem, igény hathatós megoldásán munkálkodik, hanem az egyes eseteket elemezve következtetéseket von le azokból, a postaszervek vezetői részére tendenciákat jelez, intézkedéseket javasol.

A rehabilitációval foglalkozó szakemberek munkájának javítására a SZOT a balatonfüredi

A rehabilitációs bizottságban részt vevő szakszervezeti tisztségviselőnek a fő feladata az érintett dolgozó érdekvédelme. Ismernie kell a dolgozókat és a vállalat adottságait, s legjobb tudása szerint elő kell segítenie a szakszerű rehabilitációs javaslat kidolgozását.

A Postások Szakszervezete — az alapszervezeti munka elősegítése céljából — az állami jogszabályt és a SZOT-határozatot követően ajánlásokat dolgozott ki. Helyszíni ellenőrzé-

sek során kiemelten vizsgálja a postaszervek rehabilitációs tevékenységét.

Nem elhanyagolható a szakszervezeti bizalmi feladata sem, hisz ők vannak a legközelebb ezekhez a dolgozókhoz, a mindennapok gondjaiban ők tudnak a leghamarabb segítséget nyújtani. A kollektíva szemléletének formálásában, a megváltozott munkaképességű dolgozó beilleszkedésének, foglalkoztatásának elősegítésében is sokat tehet a bizalmi.

Postai lehetőségek

Az elnökség által tárgyalt anyag részletesen elemezte a rehabilitációs módszereket, a postán jellemző megoldásokat. Összességében az a kép alakult ki, hogy jellemzően más — könnyebb — munkakörbe helyezés, illetve az eredeti munkakörben — rehabilitációs intézkedést követő — foglalkoztatás a gyakorlat. Nem jellemző széles körűen a rehabilitációs munkahely kialakítása, az igazán problémás területeken nem alkalmazható a bedolgozó foglalkoztatás. Az is tapasztalat, hogy a posta nem használja ki az ismert és propagált átképzési lehetőségeket.

Elemzi az anyag a kishivatali rehabilitációs tevékenység nehézségeit, azzal a nem éppen pozitív végkövetkeztetéssel, hogy igazán érdemi megoldás ezen a területen még nem látszik. A problémát az okozza, hogy az érintett dolgozók nagyobbik hányada alacsony képzettségű vagy szakképzetlen, sok a viszonylag idős korú. Átképzésükre ezért csak igen ritkán kerülhet sor, a betölthető munkakörök száma az illető helyen vagy közvetlen környékén rendkívül korlátozott. Az érintett dolgozó nem érdekelt abban, hogy távolabbi — utazással megközelíthető — munkahelyet elfogadjon. Ezeket a helyeket az esetek többségében a helyi tanácsok sem tudnak érdemi segítséget adni.

A rehabilitációs tevékenység szerves része az a pénzügyi rendszer is, amely a vállalatok ez irányú munkáját ösztönözi hivatott. Az a vállalat, amely rehabilitált dolgozót foglalkoztat, a megváltozott munkaképességű dolgozók részére kifizetett munkakörök 35 százalékát dotációként az állami költségvetésből — igénylés alapján — megkapja. Ez pénzügyi forrása lehet mindazoknak az intézkedések-

nek, amelyek rehabilitációs célú foglalkoztatást elősegítik.

1987-től kezdődően befizetési kötelezettség terheli azt a vállalatot, amely az éves átlagos statisztikai állományi létszám 3 százalékánál kevesebb megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztat (2500 Ft/fő/év). Ezt a pénzt a költségvetés rehabilitációs célokra fordítja.

A postán ez az arány valamivel több mint 1 százalék, emiatt mintegy 3,6 M Ft befizetési kötelezettség terheli. A dotációként visszakapott összeg ezt mintegy 6 millióval lépi túl.

Azért, hogy a postaszervek érdekeltsége megfelelően kialakuljon, illetve érvényre jusson, a dotációt az a postaszerv használhatja fel arányosan, amely a megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztatja. A befizetési kötelezettséget viszont központilag számoljuk el.

Összességében az elnökségi ülés megállapította, hogy a postaszervek rehabilitációs munkájukat eltérő színvonalon ugyan, de megfelelően, nagy emberiséggel, odaadással, hivatásszerűen végzik. A befektetett energia azonban számos esetben nincs arányban az elért eredményekkel. A rehabilitációs esetek túlnyomó részénél az érdemi megoldást az eddig alkalmazott egyedi megoldások megteremtik, népgazdasági és postai feltételek és problémák miatt azonban a gyakorlat nem zökkenőmentes.

Az anyag értékelése alapján két szakemberrel beszélgettünk a gyakorlati munka problémáiról, a tevékenység továbbfejlesztésének lehetőségeiről. Mindketten olyan igazgatóságok koordinálják ezt a tevékenységet, ahol több mint 100 megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztatnak, és ahol a legtöbb jó példa, kezdeményezés található.

A pécsiek gyakorlata

Elsőként Bánhidi Pétert, a Pécsi Postaigazgatóság rehabilitációs megbízottját kérdezzük.

— *A rehabilitálásra szoruló dolgozó hatékony foglalkoztatására történő javaslat kialakításakor milyen elvek vezérik a bizottságot?*

— Ez év tavaszán a 14/1986. (XII. 10.) PM—EÜM. számú együttes rendelet alapján felülvizsgáltuk a megváltozott munkaképességű dolgozók körét. Számuk ma 148.

A foglalkoztatási rehabilitáció céljából következően minden esetben a megmaradt munkaképességnek megfelelő munkakört igyekszünk ajánlani. Illetve keressük az eddig még nem hasznosított képességeket, amelyeket jól fel lehet ismerni a hobbik felkutatása során.

Annak ismeretében, hogy minden ember rangsorol a tényleges "szóba jöhető" tevékenységek között, a lehetőséghez képest igyekszünk a sor elejéről, tehát az érdekelt részére kellemes, teljes mértékben figyelmet lekötő munkakört felajánlani. Meggyőződésünk, hogy minden esetben a megmaradt képességhez, az emberhez kell a munkakört megtalálni, és ez emberenként változó. Így a

ban foglalkoztatott megváltozott munkaképességű dolgozó részére megfelelő munkahely kialakítása vagy megtalálása szinte lehetetlen. Ha a határidőt megtartva az illetékes tanács bizottság segítségét kérjük a foglalkoztatás megoldásában, gyakran előfordul, hogy az ügy megoldása nem jut előbbre, külső felajánlható munkahe-

lyek hiányában. A foglalkoztatási rehabilitációt gyakran hát-

raltatja a befejezetlen egészségügyi rehabilitáció.

A hatékony rehabilitációban gond az is, hogy a rehabilitációra szoruló iskolai végzettsége általában alacsony, és az párosul a viszonylag magas életkorral. Ez utóbbi következtében az alacsony képzettséget igénylő munkakörökben igyekeznek elhelyezkedni, vagy a mindennapi életben való rokkantantitási törekvés jellemzi ezt a csoportot.

Miskolcon van a legtöbb

Következő beszélgetőpartnerem Drizner György, a Miskolci Postaigazgatóság szociálpolitikai csoportjának vezetője.

— *Tudomásom szerint Önöknél dolgozik a postán a legtöbb megváltozott munkaképességű dolgozó.*

— Igen, így van. Nálunk is elkészült az év első negyedében a felülvizsgálat. Igazgatóságunknál 211 megváltozott munkaképességű dolgozó tevékenykedik. Az a tapasztalatom, hogy a rokkantsági nyugdíj igényének elbírálása szigorodott, aminek egyenes következménye, hogy évről évre növekszik a rehabilitációs ügyek száma.

— *Önök részletesen elemezték a megbetegedések és a betöltött munkakör viszonyát. Milyen eredményre vezetett ez a vizsgálat?*

— Az egyesített kézbesítő, hírlapkézbesítő, hálózat- és kábelyszerelő, vonalfelügyelő munkakört betöltőknél számoltunk azzal, hogy a mozgásszervi, a gerinc-, valamint érrendszeri megbetegedések aránya lényegesen magasabb lesz az átlagnál. A rendelkezésünkre álló adatok ezt a feltételezést nem igazolták. Súlyos mozgásszervi és gerinc- valamint érrendszeri megbetegedésben sokkal több foglalkoztatott dolgozó van, mint bármely más dolgozó. A megváltozott munkaképességű dolgozóknak mintegy az 50 százaléka foglalkoztatott tisztviselő. Viszonylag magas a hivatalvezetők aránya is. (10 százalék felett.)

— *Milyen a kapcsolatuk a rehabilitációs szervekkel?*

— Minden olyan esetben, amikor a munkahelyi rehabilitáció sikertelen, megkeressük a területileg illetékes tanács szerv rehabilitációs bizottságát. Az eddigi tapasztalatom sajnos az, hogy egyetlen dolgozó megfelelő munkakörbe történő elhelyezéséhez sem tudtak segítséget nyújtani.

Gondot okoz, hogy egyes területi rehabilitációs bizottságok többszöri sürgetés ellenére sem válaszolnak megkeresésünkre,

helyezést az iskolai végzettség és szakképzettség hiánya.

A gyakorlat azt igazolja, hogy az Országos Orvosszakértői Intézet fővárosi bizottságának szakvéleménye olyan általános, hogy minden esetben szükség van a rehabilitációs bizottság ülése előtt a dolgozók üzemorvosi vizsgálatára, s csak az ő szakvéleménye alapján indítható a megfelelő munkakör felkutatása, az egyeztetés, majd a rehabilitációs bizottság ülése, a döntéshozatal és döntés.

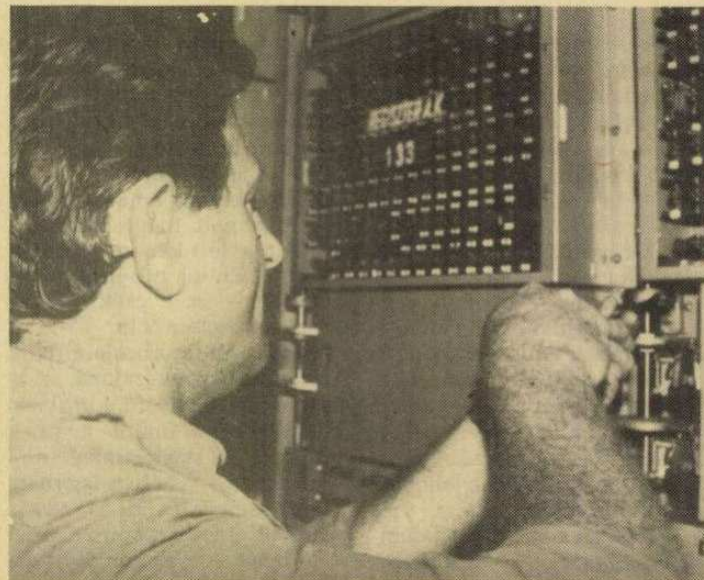
Hátráltatja a munkahelyi rehabilitációt az is, hogy a főorvosi bizottságok szakvéleményüket gyakran jelentős késedellel közlik a dolgozóval és az igazgatósággal sok esetben nem kap értesítést. Azért, hogy munkáltatói részről a szükséges intézkedést időben megtehes- sük, a társadalombiztosítási kifizetőhely a rehabilitációs megbízottak folyamatosan jelzi a 100 napon túli táppénzes állományban levő dolgozók adatait.

— *A pécsiek mellett önöknél volt példa rehabilitációs célú munkahely kialakítására. Milyen ez?*

— Mindkettő a hírlapárus-munkahely volt, az egyik a szikszói kórházban, a másik pedig a fűzesabonyi autóbusz-pályaudvaron. Jelleget tekintve a két munkahely eltér egymástól, az egyik hírlappavilon, a másik pedig berendezés. Összesen 170 000 forintot fordítottunk a munkahelyek kialakítására.

*

A gyakorlati példák, az elemzések mind azt igazolják, hogy a munkahelyi rehabilitáció rendkívül bonyolult, szerteágazó feladat, amely csak lelkiismeretes munkával, nagyfokú emberséggel végezhető. Számos példával bizonyítható, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozók hatékony foglalkoztatása nagyon is valós lehetőség, és nemhogy kizárná, hanem egyenesen megköveteli a nagyfokú emberséget, humánusumot. Ebben az is benne van,

Halláskárosodott mechanikai műszerész

s a bizottság üléseit csak bizonyos számú ügy elérése esetén hívják össze. Ennek az a következménye, hogy egyes esetekben a dolgozó több hónapig eláratlan, mert a társadalombiztosítási szervek elutasító értesítés hiányában a szociális ellátási igényt nem bírálják el.

— *Mit emelne ki a tevékenységet hátráltató gondok közül?*

— A legtöbb gondot a fiókposták, I—III. osztályú postahivatalok dolgozóinak munkahe-

lyi rehabilitációja okozza. Szűlki a megfelelő munkakörbe

hogy humánus az a foglalkoztatás, amiben a rehabilitált teljes értékűnek érzi magát, és az a teljes értékű, ami hatékony, és kiváltja mások megbecsülését, nemcsak sajnálatát.

A postaszervek ez irányú munkájának további javítása, a megváltozott munkaképességű dolgozókkal való rendszeres, érdemi foglalkozás további fokozása csak a szakmai és társadalmi szervek, munkahelyi kollektívák összefogásával, együttműködésével lehet reális cél.

Zólyomi Lenke

Tiszta szívvel

Országos irodalmi vetélkedő

Az emberek szeretnek mérkőzni, vetélkedni. Hogy így van ez, talán a megmérettetéssel való szembesítés is közrejátszik ebben. Mennyit érünk, mit tudunk, élet vagy halál, hány pontot gyűjtünk a fordulókra osztott fekete táblán? — De hiszen ez csak játék! Igen, játék, de ahogy Karinthy sem ismert tréfát a humorban, úgy ez a játék is túlmutat önmagán. Jólrosszul, kicsikét önmásunk tükrét mutatja.

Főhajtás József Attila génusza előtt. Halálának 50. évfordulója alkalmával tisztelgünk előtte „tisztá szívvel”. Idézzük alakját, verseit, s tisztelgünk előtte túlélő kortársai, s a kései utódok műveivel is. Verssel és prózával.

Váci Mihállyal, az „ezerévi sorsú” emberrel. A „törté-

nelem sorsú” Illés Bélával, az ízes humorú, bölcs Szabó Pállal. Gáll Istvánnal, aki már szintén nincs közöttünk, s a még élő és alkotó Fekete Gyulával, Sánta Ferencével, Fejes Endrével. József Attilán kívül hét szerzőt köszönthetünk tehát ezen a vetélkedőn. Még ha egy-egy művel is, de a költőnél életművel, a művek között trilógiával, széles társadalom- és történelemrajzú regényfolyamokkal. Óriási irodalom! De óriási úgy is, hogy sok. Nagyon sok!

S ez még semmi. A Postás Művelődési Központban az első júniusi hétvégén megrendezett budapesti ágazati döntő győztesei szeptember 28-án — a regionális döntőn — már 16 szerzővel s műveikkel fognak találkozni.

Budapesti ágazati döntő

— A költők sora Simon Istvánnal, Nagy Lászlóval, Illyés Gyulával, a prózaírók táborában, többek között Moldovával, Tamási Áronnal, Darvas Józseffel bővül — mondja Hölter László, a HPI Levélfeldolgozó Üzem Kossa István brigádjának, a győztes csapatnak a tagja.

— Ezt a hatalmas anyagot csak úgy győzzük — ha győzzük — feldolgozni, hogy elosz-
tjuk egymás között: te ezt olvasod el, te meg azt, neked meg ez jut. Másképp nem megy, hisz itt el is kell mélyedni a művekben, nem elég felületesen átfutni rajtuk. Így készültünk az ágazati döntőre is. Például

Gáll István könyvét, a „Ménészgazdát”-t csak Tatár Istvánné olvasta egyedül. Így a videó bejátszásoknál csapattársammal, Héder Józseffel együtt nagyokat hallgattunk, pedig de jó lett volna segíteni! De azért így is sikerült, még ha az utolsó pillanatban is.

Nagyon az utolsó pillanatban, hiszen a játék 8 fordulóját után azonos pontszámmal álltak a HTI Területi Műszaki Nyilvántartó Irodájának csapatával, s csupán a pluszkérdés döntött.

Így igaz. De azt hiszem minden játékhoz szerencse is kell. A szétlövésre kapásból adtuk a választ, s nyertünk. Egyébként

Fent a játékvezető és a zsűri, lent a győztes brigád

megrögzött versenyző brigád vagyunk. Tíz évvel ezelőtt 1 hétre a Szovjetunióba is kivételként magunkat egy IV. helyre.

Köröspataki László brigáddal vezetőnkkel mindig ott vagyunk a városismereti vetélkedőkön is. Köztünk ő a „történelemtudós”. De a „Tiszta szívvel”-re, lévén irodalmi játék, nélküle nevezünk.

Hogy mi volt ma a legnehezebb? Folytatni a verset, a Váci Mihályt, de ez egy csapatnak sem ment igazán. Viszont maximumot kaptunk a „térképes”

játékon, viszonylag jól sikerült a „totóknak”, az „egyéni kifejtő” feleletünk, az „információs” és az „egymás közti” játékok is. A zsűritől ez utóbbiban plusz pontokat is szereztünk.

Gratulálunk a győzelemhez. A plusz pontokhoz. Ahhoz a pontozáshoz különösen, ami a győzelmet jelentette. De ki tudja melyik volt az, mert korántsem biztos, hogy az utolsó. Ezért kérjük, hogy minden pontra figyeljenek majd szeptember végén.

Mi majd szurkolunk.

TÖLG

Kulturális hírek

Költészet napja, magyar nyelv hete, ünnepi könyvhét... a magyar nyelvi kultúra jeles ünnepei, melyek mindegyike jó alkalmat ad egy pillanatnyi megállásra, tisztelgésre nemzeti kultúránkat gazdagító régvolt és mai mesterek előtt.

A Postások Szakszervezetének Központi Könyvtára hagyományaihoz híven idén is megemlékezett mindhárom ünnepről.

Költészetnap műsorunkat április 16-án tartottuk Havas Judit és Vitai Ildikó közreműködésével. A vers ünnepét köszöntő bevezető szavak után Havas Judit ihletett tolmácsolásában végigkísérhettük versein keresztül József Attila életútját. Kortárs költőinknek József Attilára emlékező, hagyományait folytató, szellemiségét a ma ember számára átörökítő versei zárták a műsort, amelyet Vitai Ildikó megzenésített költeménye előadásával tett még színesebbé.

Grétsy László vezetésével barangolhatott nyelvünk tájain április 27-én a sajnos igen kis számú hallgatóság. A közvetlen hangú beszélgetésen szó esett többek között szavaink eredetéről, új szavainkról, szóösszetételinkről és a leggyakoribb nyelvtani hibákról.

A témának, tekintettel nyelvünk ijesztő méretű szegényedésére, durvulására, véleményünk szerint nagyobb érdeklő-

dést kellett volna keltenie. Szándékunkban áll — amennyiben igény van rá — néhány előadásból álló sorozatot szervezni anyanyelvünk tisztaságának megőrzése végett.

Kérjük azokat, akik szívügyüknek tekintik a nyelvi művelődést, jelentkezzenek a Központi Könyvtárban a 429-777-es telefonszámon!

Az ünnepi könyvhét megnyitóját megelőző napon, május 28-án volt vendégünk Nemeskürty István. Nemeskürty István néhány kérdéssel várta őt közönsége. Nemeskürty István közvetlensége, lefegyverző nyíltsága kitűnő hangulatot teremtett. A találkozó sikerét bizonyítja, hogy — jelenlévő olvasóink biztatására — a központi munkásszálló könyvtárának vezetője meghívta az írókat a beszélgetés folytatására. Könyvheti könyvből, „A köztársaság ember unokái”-ból árusítottunk is, így az olvasók rögtön dedikálhatták az íróval.

A jövőben is szervezünk hasonló programokat, amelyekről meghívóink és plakátjaink által, valamint a Postás Művelődési Központ Híradójából és a letéti könyvtárosoktól értesülhetnek.

Reméljük, rövid híradásunknak sikerült minél több olvasó figyelmét felkeltenie. Mindenkit szeretettel vár a Postások Szakszervezetének Központi Könyvtára. (VI. kerület, Benczúr utca 27.)

Ecsedy-Keömléy

Kalandozás a magyar postaintézmény múltjában

A postahálózat és a közlekedés fejlődése a XVIII. században

A török megszállás megszűnése, s a Rákóczi-szabadságharc után a posták újjászervezése a Habsburgok politikai érdekeinek megfelelően történt. III. Károly (1711–1740) a bécsi udvar új kereskedelmi szellemű gazdasági politikájának megfelelően az osztrák örökös tartományok iparának és kereskedelmének fejlesztésére törekedett. Ehhez eszközül Magyarország fejlődésének indult gazdasági erőforrásait igyekezett felhasználni.

A postahálózat kiépítése 1711–1715. között több, erre vonatkozó királyi rendelet ellenére is nehezen haladt. Az idegen nemzetiségűek az újabb forradalmi megmozdulástól, a hazaiak a németek iránti ellenszenv miatt és a posta létesítésének költséges voltától tartva nem igyekeztek postamesteri állást vállalni.

Elindul a delizsánsz

Mária Terézia (1740–1780) tovább folytatta atyja merkantilista gazdaságpolitikáját, aminek következtében a posta mind jobban elhagyva kormányzati és hadi jellegét, kereskedelmi jelleget öltött. A két ország kapcsolatát a levélforgalom túl az áru és a pénz szállítására is időszerte tartották kiterjeszteni, így a postaszállítást fejlesztési és rendszeressé tenni. A Bécs és Prága, valamint a Bécs és Linz közt 1749-ben bevezetett menetrendszerű gyorskocsi (diligenccedelizsánsz) sikeres próbája alapján 1750. augusztus 5-én a postakocsi útján való szállításra császári pátens szállítási kényszerrel mondott ki a pénzküldeményekre és a hús font súlyig terjedő csomagokra, minden olyan helyen, ahol e járatok közlekednek. Az új járáshálózat igazgatására Bécsben külön kocsiposta főexpedíciót szervez-

Az uralkodó a probléma megoldásaként — felismerve a posta gazdasági jelentőségét — 1722-ben az osztrák örökös tartományok postáit (ide sorolva hazánkat is) a hűbértartós Paár családtól évi 60 000 forint fizetés és bizonyos kedvezmények megadása mellett állami kezelésbe vette. A posták falára császári címer került, jelezve a posta uralkodói védettségét. A postamesteri állások vonzóvá tételéért különböző kiváltságokat, kedvezményeket igyekeztek nyújtani. A postai bevételek emelésére korlátozták a magán-személyek közötti fuvarozását, de kevés sikerrel, mert a postamesterek által rendelkezésre bocsátott utazási eszközt az utazók, fuvaroztatók drágának tartották, ezért inkább a falusi fuvaros gazdákkal alkudtak még elfogadható összegért.

Magyarországon a menetrendszerű postakocsijáratokat 1752. szeptember 18-án indították be Bécs és Pozsony között naponta. Bécs és Buda között hetenként, míg Buda—Temesvár—Nagyszombat között négyhetenként egyszeri forgalommal.

E posták irányítása az osztrák állam kezelésében maradt. A személyszállítás hazánkban ez időben sem lett az állam fenntartott joga, magánszemélyek is foglalkozhattak fuvarozással.

1749-ben jelent meg Hecht József budai postaellenőr Euró-

pai postajog... című könyve, mely az országban tíz, Budáról kiinduló járat 165 postaállomásáról tesz említést. A kormányzat Pozsony, Kassa, Buda, Szeged, Sopron, Temesvár, Nagyszombat, Pétervárad, Eszék és Varasd városok postáját irányítási és ellenőrzési hatáskörrel ruházta fel, melyekből II. József, összhangban az ország közigazgatási felosztásával kilenc kerületi postaigazgatósá-

A kalapos király idején

II. József, mint trónörökös beutazta az országot és személyes tapasztalatai alapján bővítette a postahálózatot. Mint uralkodó szaktíva anyja viszonylagos békés beolvasztási törekvéssével, merkantilista politikájával, az összbirodalom abszolutisztikus központi irányítására törekedett. Áthatva a felvilágosodás korának eszményétől több haladó szellemű rendelet között a postai vonatkozásúak kedvezően hatottak a postaintézmény fejlődésére. Miután 1782-ben egyesítette a helytartótanácsot és a magyar kamarát, azt Pozsonyból Budára helyezte át. Ugyanekkor megszüntette a bécsi udvari postabizottságot, és a magyarországi posták igazgatását a Magyar Királyi Helytartótanácsra bízta. A rendi megyék helyett kilenc közigazgatási kerületet szervezett, ennek megfelelően alakította ki a posta irányítást és ellenőrzést végző szervezetét. Intézkedésével a végrehajtó és igazgatási ténykedést külön választotta.

Más intézkedései: az elnémetesítési törekvés, a német nyelv hivatalossá tétele, az alkotmányos rend figyelmen kívül hagyása, a nemzet ellenállását váltotta ki, éleződött az ellenzéki mozgalom, bojkottálták a postát; saját kocsin utaztak, alkalmi hírvivők útján leveleztek. A közbiztonság ugyanakkor megromlott, elszaporodtak a

got létesített, élén a prefektussal és az ellenőrrel.

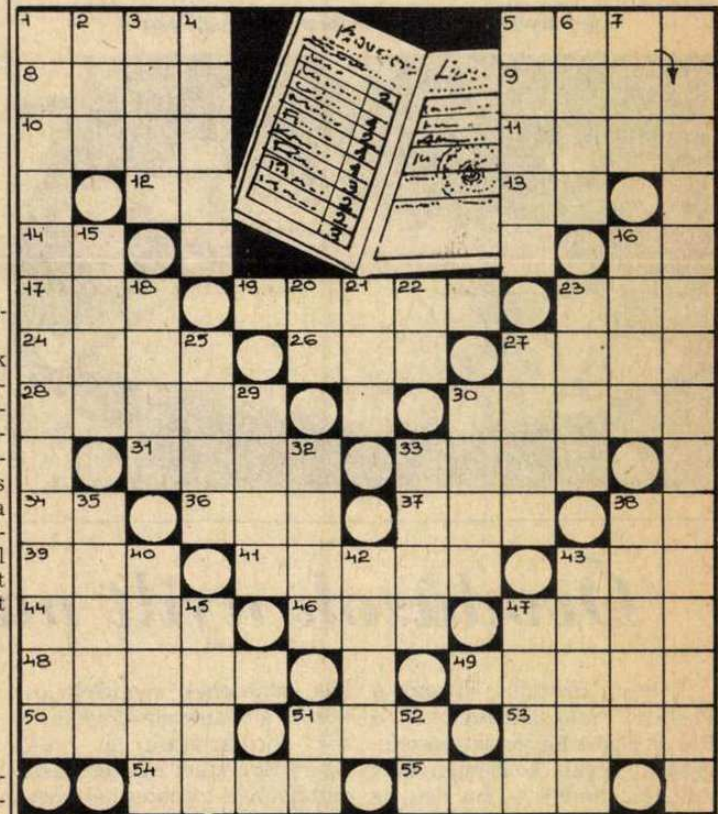
A század közepétől számítják a levélpósta forgalomban meginduló díjköteles ajánláskezelés bevezetését, a már korábban ismert térítvevényes kezeléshez hasonlóan, feladási és kézbesítési vevény használata mellett. A vevényeket (Recepcéket) kezdetben kézírással magyarul, latinul, majd német és magyar nyelvű nyomtatott úrlapon állították ki.

postarablások, a járatok megtámadása. A pénzt tartalmazó leveleket sokszor kifosztották, ezért a levélbeni pénzküldést megtiltották, a pénztartalmú ajánlott levelekért 1786-tól kártérítést már nem fizettek. A postamesterek alkalmazását nagyobb összegű biztosíték (kaváció) letételétől tették függővé. A nehézségek ellenére II. József a postahálózatot fejleszteni kívánta. Nagyobb helyeken, uradalomokban a levelezés előmozdítására levélszedőseket, collecturákat állítottak fel, ahonnan az összegyűjtött leveleket a legközelebbi, kijelölt postára vitték feladni.

A balul sikerült orosz—török ellenségeskedésben való részvétel (1788–1789) ugyancsak kimerítette a császári pénztárat. Ráadásul a vármegyék, a legrosszabb időben — a belgiumi lázadás kitörésekor — megtagadták az adók megszavazását és a katonaszállítást.

A szándékában, módszerében meg nem értett uralkodó, hogy megmentsa a Habsburgdinasztiát az összeomlástól, ígéretet tett az alkotmányosság visszaállítására és az országgyűlés összehívására. Érezve halálát, három nagyjelentőségű rendeletén kívül összes serelemzett rendelkezését visszavonta. Postai rendelkezései érvényben maradtak, melyek a haladást szolgálták.

Dr. Kamody Miklós

Javában tart már ugyan a diákok nyári szünideje, de egyesek számára kísért a tanévzárás. Pistike monológja édesapjához így szól: *Milyen érdekes, egyszer mesélted, hogy háromból megbuktál...* (Folytatás a vízszintes 5. és a függőleges 1. alatt.) Beküldendő a vissz. 5., függ. 1.

VÍZSZINTES

1. Töltés a kikötőben, 5. Az idezet 1. része, 8. Alkotórész, 9. Fen, 10. Valamely egység milliárdszorosa, 11. NDK város, kerületi város, kerületi székhely, 12. Sóhajtó szócska, 13. Fél egér! 14. Ételízestítő, 16. Görög betű, 17. Hírszolgálati iroda, 19. Ragadozó hal, 23. Állati him, 24. Élelme, 26. Folyó a Szovjetunióban, 27. Rongál, 28. Sütőmenyféle, 30. Postai bírság, 31. Karenina is, Frank is, 33. Hóhé, 34. Erdei állat, 36. Férfibecenév, 37. Időmérő, 38. Sporteszköz, 39. Ókori nép tagja, 41. Női név, 43. Erdélyi folyó, 44. Férfinév, 46. Idegen művészet, 47. Gyógyvíz (ford.), 48. Angol konzervatívok (y=i), 49. Időszzerű jelző a mezőgazdaságban, 50. Katonai szállítóeszköz, 51. Jelez (ford.), 53. Viszi a vonat, 54. Puccini hősnője, 55. Férfiurhanemű.

FÜGGŐLEGES

1. Az idezet 2. része, 2. Férfibecenév, 3. Kedvelt játékszer, 4. Nebraska (USA) legnagyobb városa, 5. Sötétbőrű, 6. ... Kosevoj, 7. Habos nedű, 15. Gerturdcse a Bánk bánban, 16. Írásjel, 18. Halpate, 20. Nyújt, 21. Gyulladás, 22. Izomkötő, 23. Száraz növényi szár, 25. Tűzhányó, 27. Ravaszdi, 29. Előtagként előtt (lat.), 30. Dél-európai szomszédunk fillérnek megfelelő pénze, 32. A Szelei csatona megnyitása alkalmából mutatott be ezt a Verdi operát, 33. Szétszed, 35. Kossuth-díjas festő, grafikus (István), 38. Rosta, 40. Magam köré, 42. Írószám, 43. Másolat, 45. Csodálkozó szócska, 47. Gyógyító eljárás (ford.), 51. Személyes névmás, 52. A szánkban érzékeljük.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: augusztus 7.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: És villog a nap kaszájak hegyén. A rengő búza hódoló remény.

Könyvtalványt nyertek: Bartók Mártonné (Fenekpuszta), Kálmán György (Pápa), Posta Építési Üzem jogi osztály (Budapest), Vad Balázs (Körösszegapáti).

Örömteli fejlődés a sportnapközi táborban

Egy kis rosszindulattal akár szakállasnak is lehetne nevezni az évről évre visszatérő témát, de ha tárgyilagosak akarunk lenni, akkor minden nyáron, így most is időszerű. A postás-szülőket, akiknek általános iskolás gyermekeik vannak, nagyon is érdekli, hogy mit kezdjenek gyermekeikkel a több mint két hónapos nyári szünetben, hiszen az ő három-négy heti szabadságuk, amikor is együtt lehet a család, hamar eltelik, és nagyszülők hiányában a 6-14 éves gyerekeket nem lehet felügyelet nélkül hagyni.

A PSE és a Postások Szakszervezete az idén immár negyedszer nyitotta meg június közepén, a tanév végeztével, sportnapközis táborát. A helyszín változatlanul a Postás Sport Egyesület Lumumba utcai pályája, a gyerekek száma is

900 körül lesz, csakúgy, mint tavaly. Idénykezdet lévén, lehetséges, hogy valamivel talán még többen is lesznek. A napirend, a sportfoglalkozások, az étkeztetés, a pihenés, a szabad órák játékos eltöltése ugyanúgy alakul, mint eddig.

Van viszont egy nagyon hasznos, főleg a szülők örömet szolgáltató újdonság. Angolnyelv-tanfolyam, középiskolai angolnyelv-tanár vezetésével. Harminchárom a jelentkezők száma, az órák naponta két csoportban, reggel 8-tól 10-ig és 10-12-ig vannak. Óriási dolog, hogy a középiskolába kerülő gyermekeknek, akik angol tagozatra jelentkeznek, már nem az ábécénél kell majd kezdeniük a tanulást.

Elmondhatatlan könnyebbséget jelent mind a nevelő tanárok, mind a gyermekek részére

Ha viszont süt a nap, miénk a világ...

az is, hogy — korábbi kérésüknek eleget téve — a Járműtelep rendelkezésükre bocsátott két autóbust. Így most már akár strandra mennek, akár kirándulni vagy moziba, nem kell gyalogolniuk, sem tömegközlekedési járműveken tolongani, a busz háztól házig viszi őket. Kényelmes és gyors.

A turnusok száma is több lett, a dolgozók kérésére — néhány nap kivételével — augusztus 26-ig tart nyitva a tábor. A gyerekek, valamint a szülők által is szeretett és becsült oktatógárda is változatlan, élükön Hamar Gábor módszertani előadóval, aki talán már el sem tudná képzelni életét a játékos kedvű, sportszerető, nyüzsgő aprónép nélkül, és aki évről évre egyre nagyobb népszerűségnek örvend nevelőtársaival egyetemben.

A térítési díj az élelmiszerárak emelkedése miatt heti 180 forint lett az eddigi 160 forint helyett, ami még mindig nagyon előnyös, hála a szakszervezet támogatásának.

Egyetlen komoly problémánk, hogy rossz idő esetén a sporttelepen, a szabad ég alatt nem atletizálhatnak, nem focizhatnak, nem futkározhatnak.

Tárgyalások folynak a közeli iskolákkal, hogy rossz idő esetén tornatermüket igénybe vehessék. Elvi beleegyezés van már, remélhetőleg gyakorlatilag is megoldható lesz.

Azt hiszem, befejezésül nem kívánhatok jobb gyerekeknek, nevelőknek, szülőknek egyaránt, mint szép, hosszú nyarat, és ami a legfontosabb, jó egészséget és hasznos időtöltést.

Török Lászlóné

Angol nyelvre; rossz időben teremfoglalkozás

Óvodások nyílt napja a PSE-pályán

A Posta Szociális Hivatal, a Postások Szakszervezete és a Postás Sport Egyesület összefogásával olyan kezdeményezés született, amely — ha nem is egyedülálló — ma még nagyon ritka Magyarországon. A postásóvodások számára lehetővé tette, hogy főfoglalkozású testnevelő tanár lássa el a testnevelés-foglalkozások levezetését. (Az óvodai nevelés programja a testnevelést kötelező foglalkozási anyagnak jelöli meg.)

Mivel óvodáink lehetőségei szűkösek, kicsik a csoportso-

bák, nincsenek megfelelő eszközök: a testnevelés-foglalkozások megtartására a Postás Sport Egyesület női tornaszakosztályának tornatermét bocsátotta az óvodások rendelkezésére. Délelőttként óvodás buszok szállítják ki a Lumumba utcai tornaterembe a gyerekeket, ahol ideális körülmények között, megfelelő eszközök, szerek állnak a gyermekek rendelkezésére.

Éves munkájuk eredményét a tanév végén megrendezett úgynevezett „testnevelési nyílt

napon” lehet lemérni. Ilyenkor minden óvodából egy-egy csoport bemutatót tart a szülőknek, a meghívott vendégeknek és érdeklődőknek.

Az ez évi bemutató június elején volt, melyet nagy érdeklődés előzött meg, mert már híre ment a szakemberek körében is, hogy milyen sportélet van a postásóvodásoknál. A bemutatót az V. óvoda középső csoportja kezdte. Öröm volt látni, hogy 4-5 éves gyerekek milyen szívesen tornásznak és milyen koordináltan mozognak.

A nagycsoportosok egy-egy zenére összeállított gyakorlatot mutattak be, különböző eszközökkel, szerekekkel. Volt olyan óvodáscsoport, amelyik labdával, volt amelyik szalagokkal, kis esernyővel lépett a nagyszámú érdeklődő elé. Az I. óvodabeli gyerekek pedig stílusosan Magyar Posta feliratú sapkában adták elő a nagyon ötletesen összeállított gyakorlatukat. Látszott a gyerekeken, hogy öröm számukra a mozgás és a testnevelés.

A meghívott vendégek között volt Kővári Károlyné, a Testnevelési Főiskola adjunktusa, aki igen elismerően nyilatkozott a látottakról, és nagyra értékelte azt a lehetőséget, amit a posta és a szakszervezet az óvodásoknak nyújt, s hogy az illetékesek ilyen sok áldozatot hoznak azért, hogy a felnövekvő ifjúsággal megismertessék és megszerettessék a sportot.

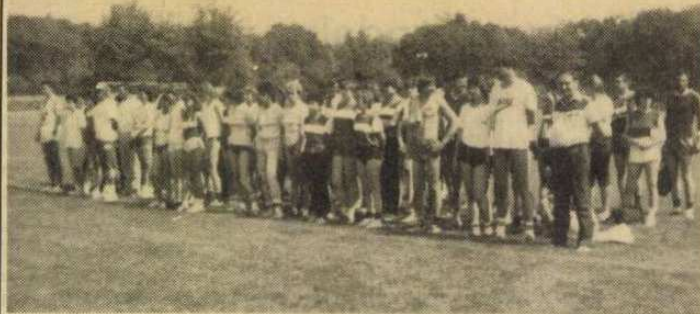
Az óvodás kislányok — ha nem is túl nagy számban — de utánpótlást jelentenek az országos bajnokságot nyert női tornacsapatunknak is, soker pedig testnevelés-tagozatos iskolákban folytatják a sportolást.

Kutasné Tóth Györgyi nagy lelkiismeretességgel és szakértelemmel látja el feladatát, igyekszik minél több gyermeknek megszerettetni a sportot, és az egészséges életmód kialakítására felhívni a gyermekeket át a szülők figyelmét is.

— káté —

Gali Károly emlékverseny

Június 13-án ragyogó napsütés és rekkenő hőség fogadta Debrecenben a DUSE-pályára érkező versenyzőket, kísérőket. A tszb sportbizottsága és a Postás SE ezen a napon rendezte meg a már hagyományos Gali Károly atlétikai versenyt. Az ünnepélyes megnyitó után kezdetét vette a verseny, amelyen 16 szakszervezeti bizottságtól több mint 120-an vettek részt. Különösen a nők mezőnye volt

A futásnak nem volt vesztesépes. A verseny egyúttal válogató volt az augusztus 1-2-ai országos postás kulturális és sportnapra.

A szakszervezeti bizottságok közötti pontversenyt — a résztvevők száma és a versenyen szerzett pontok alapján — ismét Szolnok 2 szb nyerte (136 pont), megelőzve Nyíregyháza

1 kszb-t (119 pont) és Mátészalka kszb-t (63 pont). A szolnokiak így a másodízben kiírt vándorkupát újabb egy évre elnyerték.

A verseny alatt a szülőkkel levő gyermekek részére rendeztünk 50 méteres futást, amit Batai Krisztián (Nyírbátor) nyert, Tóth Angéla és Tóth Andrea előtt (mindketten debreceniek).

A futásnak nem volt vesztesépes, mivel valamennyi induló csokoládét kapott.

Egy órakerült sor az ünnepélyes eredményhirdetésre. A díjakat Harangozó István tszb-titkár adta át. A jó hangulatú találkozót sportszerűen zajszerezett pontok alapján — ismét Szolnok 2 szb nyerte (136 pont), megelőzve Nyíregyháza

K. Zs.

A gyerekek is kivették a részüket a vetélkedésből

Ásványgyűjtő körúton

Az ásványgyűjtő Gagarin brigád ebben az évben a Bakony és a Vértes lelőhelyeit, Zircet, Balinkát és Gántot kereste fel. Sok értékes ásványt gyűjtöttek a két nap során, amelyekből kiállítás készítenek hangosított diánnyal kiegészítve. Az ásványgyűjtés mellett megnézték Veszprém, Úrkút, Herend, Szentgál és Zirc nevezetességeit is.

(Kozsu)

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámlaszám: MNB 215-96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
87-1159. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-4163
1 1 6 * * *